

BENDROJI POZICIJA (EB) Nr. 16/2009

Tarybos priimta 2009 m. vasario 16 d.

siekiant priimti ... Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/.../EB, iš dalies keičiančią Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/C 103 E/02)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę ⁽³⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

(1) Galiojančią elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą sudaro penkios direktyvos (2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių prie-

monių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos direktyva) ⁽⁵⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų direktyva) ⁽⁶⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) ⁽⁷⁾, Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) ⁽⁸⁾ ir Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ⁽⁹⁾ (toliau kartu vadinamos „pagrindų direktyva ir specialiosiomis direktyvomis“) ir Komisija turi reguliariai persvarstyti jų veikimą, siekdama visų pirma nustatyti, ar reikia jas pakeisti atsižvelgiant į technologijų ir rinkos pokyčius.

(2) Šiuo atžvilgiu Komisija pateikė savo išvadas 2006 m. birželio 29 d. Komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui dėl ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos persvarstymo.

(3) ES elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos reforma, apimanti neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų nuostatų sustiprinimą, yra esminis žingsnis plėtojant bendrą Europos informacinę erdvę ir tuo pat metu įtraukiają informacinę visuomenę. Šie tikslai įtraukti į strateginį informacinės visuomenės plėtojimo planą, apibūdintą 2005 m. birželio 1 d. Komisijos komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „i2010 – Europos informacinė visuomenė augimui ir užimtumui skatinti“.

(4) Aiškumo ir paprastumo sumetimais šioje direktyvoje pateikiami tik Direktyvų 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) ir 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai.

⁽¹⁾ OL C 224, 30 8 2008, p. 50

⁽²⁾ OL C 257, 9 10 2008, p. 51

⁽³⁾ OL C 181, 18 7 2008, p. 1.

⁽⁴⁾ 2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*) 2009 m. vasario 16 d. Tarybos bendroji pozicija ir ... m. ... d. Europos Parlamento pozicija.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁸⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51.

⁽⁹⁾ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

- (5) Nepažeidžiant 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo ⁽¹⁾, ir visų pirma šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalies f punkte nustatytų reikalavimų dėl neįgalių paslaugų gavėjų, tam tikri galinių įrenginių, įskaitant neįgaliams paslaugų gavėjams skirtus įrenginius, aspektai turėtų būti įtraukti į Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) taikymo sritį, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas naudotis tinklais ir paslaugomis. Tokie įrenginiai šiuo metu apima tik priėmimo radijo ir televizijos galinius įrenginius, taip pat specialius galinius įrenginius, skirtus klausos sutrikimų turintiems paslaugų galutiniams gavėjams.
- (6) Valstybės narės turėtų nustatyti priemones, skirtas visiems prieinamų produktų ir paslaugų, apimančių priemones neįgaliams paslaugų galutiniams gavėjams, rinkos kūrimui. Vienas iš būdų tai pasiekti – remtis Europos standartais, kuriuose nustatyti viešųjų pirkimų procedūroms ir konkursams taikomi elektroninių ryšių prieinamumo (e. prieinamumo) reikalavimai, laikantis neįgaliųjų galutinių gavėjų teises saugančių teisės aktų.
- (7) Reikia patikslinti sąvokų apibrėžtis, kad jos atitiktų technologinio neutralumo principą ir atspindėtų technologinę pažangą. Visų pirma paslaugos teikimo sąlygos turėtų būti atskirtos nuo veiksmų, kuriais faktiškai apibrėžiama viešoji telefono ryšio paslauga, t. y. visuomenei prieinama elektroninių ryšių paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir priimti nacionalinius ir (arba) tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane, nesvarbu, ar tokia paslauga teikiama naudojant linijų komutavimo ar paketų komutavimo ryšio technologiją. Būtent dėl dvikrypčio tokios paslaugos pobūdžio abi šalys gali palaikyti ryšį. Paslauga, neatitinkanti visų šių sąlygų, pavyzdžiui, vartotojų aptarnavimo tinklavietėje veikianti „pereigos paspaudimo“ („click-through“) prietaika, nėra viešoji telefono ryšio paslauga. Viešosios telefono ryšio paslaugos taip pat apima ryšio priemones, specialiai skirtas neįgaliams galutiniams paslaugų gavėjams, besinaudojantiems teksto perdavimo ar įvairiapusio ryšio realiuoju laiku paslaugomis.
- (8) Reikia patikslinti, kad paslaugos galėtų būti netiesiogiai teikiamos tais atvejais, kai operatorius pasirenkamas skambučio inicijavimo metu ar iš anksto, arba kai paslaugos teikėjas perparduoda arba parduoda kitu pavadinimu kitos įmonės teikiamas viešąsias telefono ryšio paslaugas.
- (9) Dėl technologijų ir rinkos raidos tinklų srityje vis labiau pereinama prie „interneto protokolo“ (IP) technologijos, o vartotojai gali vis labiau pasirinkti iš įvairių konkuruojančių balso paslaugų teikėjų. Todėl valstybės narės turėtų galėti atskirti universaliųjų paslaugų įpareigojimus, susijusius su prisijungimo fiksuotoje vietoje prie viešojo ryšių tinklo teikimu, nuo viešosios telefono ryšio paslaugos teikimo (įskaitant skambučius skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms numeriu „112“). Toks atskyrimas neturėtų turėti poveikio Bendrijos lygiu apibrėžtų ir peržiūrėtų įpareigojimų teikti universaliąsias paslaugas apimčiai. Valstybės narės, kurios naudoja ne tik numerį „112“, bet ir nacionalinius skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numerius, įmonėms gali nustatyti panašius įpareigojimus, susijusius su galimybe naudotis tais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo tarnybų numeriais.
- (10) Laikantis subsidiarumo principo, valstybės narės sprendžia, kuo grindžiami objektyvūs kriterijai, pagal kuriuos įmonės skiriamos teikti universaliąsias paslaugas, tam tikrais atvejais atsižvelgdamos į įmonių galimybes ir pageidavimą prisiimti įpareigojimus teikti visas universaliąsias paslaugas ar tik jų dalį. Tai netrukdo valstybėms narėms paskyrimo procese numatyti specialias sąlygas, pagrįstas efektyvumo kriterijais, įskaitant, *inter alia*, geografinių teritorijų ar komponentų skirstymą į grupes ar minimalių paskyrimo laikotarpių nustatymą.
- (11) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti stebėti į universaliųjų paslaugų įpareigojimų taikymo sritį patenkančių paslaugų mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį net tuo atveju, jei valstybė narė dar nepaskyrė įmonės universaliai paslaugai teikti. Tokiu atveju kontrolė turėtų būti vykdoma tokiu būdu, kad ji nesudarytų pernelyg didelės administracinės naštos tiek nacionalinėms reguliavimo institucijoms, tiek tokias paslaugas teikiančioms įmonėms.
- (12) Reikėtų išbraukti nereikalingus įpareigojimus, kurie buvo skirti palankesnėms sąlygoms perėjimui nuo senos 1998 m. reguliavimo sistemos prie 2002 m. sistemos sudaryti, bei kitas nuostatas, kurios iš dalies sutampa su nustatytosiomis Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) ir jas dubliuoja.

⁽¹⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 10.

- (13) Reikalavimas teikti minimalų skirtųjų linijų rinkinį mažmeniniu lygiu, kuris buvo būtinas siekiant užtikrinti tolesnį 1998 m. reguliavimo sistemos nuostatų taikymą skirtųjų linijų srityje, kuri dar nebuvo pakankamai konkurencinė tuo metu, kai įsigaliojo 2002 m. sistema, nebėra būtinas ir turėtų būti panaikintas.
- (14) Tolesnis operatoriaus pasirinkimo skambučio inicijavimo metu ir išankstinio pasirinkimo reguliavimas tiesiogiai Bendrijos teisės aktais galėtų trukdyti technologijų pažangai. Būtų geriau, jei šias priemones nustatytų nacionalinės reguliavimo institucijos, remdamosi Direktyvoje 2002/21/EB (Pagrindų direktyvoje) nustatyta tvarka atliktu rinkos tyrimu ir laikydamosi Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyvos) 12 straipsnyje nurodytų pareigų.
- (15) Nuostatos dėl sutarčių turėtų būti taikomos ne tik vartotojams, bet ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, visų pirma mikroįmonėms bei mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), kurios gali pageidauti, kad sutartis atspindėtų vartotojų poreikius. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos teikėjams ir sunkumų dėl MVĮ sąvokos apibrėžties, nuostatos dėl sutarčių minėtiems kitiems galutiniams paslaugų gavėjams neturėtų būti taikomos automatiškai, bet tik tuo atveju, jei jie to prašo. Valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių MVĮ informuotumui apie tokią galimybę didinti.
- (16) Dėl technologinės pažangos ateityje, be įprastų numeracijos identifikavimo formų, gali būti naudojami kitų rūšių identifikatoriai.
- (17) Elektroninių ryšių paslaugų, suteikiančių galimybę skambinti, teikėjai turėtų užtikrinti, kad jų vartotojai būtų tinkamai informuojami apie tai, ar jiems suteikta galimybė naudotis skubios pagalbos iškviatimo paslaugomis, bei apie visus taikomus paslaugos apribojimus (pavyzdžiui, apribojimus teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis ar skubios pagalbos iškviatimo maršrutų parinkimui). Tokie paslaugų teikėjai savo vartotojams turėtų teikti aiškia ir skaidrią informaciją pradinėje paslaugų teikimo sutartyje ir vėliau, jei paslaugos apribojimai keičiami, pavyzdžiui, kartu su sąskaita. Šioje informacijoje turėtų būti nurodyti visi su teritorine aprėptimi susiję apribojimai, remiantis numatomais techniniais paslaugos teikimo parametrais ir esama infrastruktūra.
- Jei paslauga teikiama ne bendruoju telefono ryšio tinklu, informacijoje taip pat turėtų būti nurodytas prisijungimo ir skambinančiojo vietos nustatymo duomenų patikimumo lygis, palyginti su paslauga, kuri teikiama bendruoju telefono ryšio tinklu, atsižvelgiant į galiojančius technologijų ir kokybės standartus, taip pat visus paslaugų kokybės parametrus, nurodytus Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje).
- (18) Dėl galinių įrenginių sutartyje su vartotoju turėtų būti nurodyti visi teikėjo nustatyti apribojimai naudotis įrenginiais, pavyzdžiui, mobiliųjų įrenginių SIM kortelės užrašymas, jei tokie apribojimai nedraudžiami pagal nacionalinės teisės aktus, ir visi mokesčiai, mokėtini dėl sutarties nutraukimo iki jos galiojimo pabaigos dienos ar nustatytą galiojimo pabaigos dieną, įskaitant visas nustatytas sąnaudas įrenginiams išsaugoti.
- (19) Nenustatant įpareigojimo teikėjui imtis veiksmų, viršijančių tai, ko reikalaujama pagal Bendrijos teisę, sutartyje su vartotoju taip pat turėtų būti nurodyta, ar teikėjas gali imtis veiksmų dėl su saugumu arba vientisumu susijusių incidentų arba grėsmių ir pažeidžiamumo atvejais, ir kokie tie veiksmai gali būti.
- (20) Siekdamas spręsti viešųjų interesų klausimus, susijusius su naudojimusi ryšių paslaugomis, ir skatinti kitų subjektų teisių ir laisvių apsaugą, atitinkamos nacionalinės institucijos pasitelkdamos teikėjus turėtų galėti parengti ir būti išplatinusios informaciją apie viešuosius interesus, susijusią su naudojimusi ryšių paslaugomis. Šioje informacijoje galėtų būti paaiškinimai apie viešuosius interesus, susijusi su autorių teisių pažeidimais, kitais neteisėto naudojimo būdais ir žalingo turinio platinimu, taip pat konsultacijomis apie pavojus asmens saugumui, kurie, pavyzdžiui, gali kilti tam tikromis aplinkybėmis atskleidus asmens informaciją, o taip pat – apie privatumo ir asmens duomenų saugumo riziką. Informacijos teikimas galėtų būti koordinuojamas taikant bendradarbiavimo procedūrą, nustatytą Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) 33 straipsnio 3 dalyje. Tokia informacija apie viešuosius interesus pririnkus turėtų būti atnaujinama ir pateikiama kiekvienos valstybės narės nustatyta lengvai suprantama spausdinta ar elektronine forma, bei nacionalinių institucijų tinklalapiuose. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti įpareigoti teikėjus skleisti šią standartinės formos informaciją visiems kitiems vartotojams tokiu būdu, kurį nacionalinės reguliavimo institucijos laiko tinkamu. Valstybėms narėms pareikalavus, ši informacija taip pat turėtų būti nurodyta sutartyse.

- (21) Abonentų teisė be nuobaudų nutraukti sutartį taikoma tuo atveju, kai elektroninių ryšių tinklą ir (arba) paslaugų teikėjai pakeičia sutarties sąlygas.
- (22) Atsižvelgiant į tai, kad elektroniniai ryšiai tampa vis svarbesni vartotojams ir įmonėms, paslaugų gavėjai turėtų būti visapusiškai informuojami apie paslaugos ir (arba) tinklo teikėjo, su kuriuo jie sudaro sutartį, ryšio srauto valdymo politiką. Jei veiksmingos konkurencijos nėra, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų naudoti Direktyvoje 2002/19/EB (Prieigos direktyvoje) joms numatytas priemones, kad užtikrintų, jog paslaugų gavėjų naudojimosi tam tikrų rūšių turiniu arba prietaikomis galimybės nebūtų pernelyg ribojamos.
- (23) Jei nenustatytos atitinkamos taisyklės Bendrijos teisėje, turinys, prietaikos ir paslaugos laikomos teisėtomis arba žalingomis remiantis nacionaline materialine ir procesine teise. Valstybės narės, o ne elektroninių ryšių tinklą ar paslaugų teikėjai turi nuspręsti pagal tam tikrą procedūrą, ar turinys, prietaikos arba paslaugos yra teisėti arba žalingi. Pagrindų direktyva ir specialios direktyvos neturi įtakos 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos Direktyva)⁽¹⁾, kurioje, *inter alia*, nustatyta „tik perduodu“ taisyklė dėl tarpinių paslaugų teikėjų, kurie joje apibrėžti.
- (24) Galimybė gauti skaidrią, naujausią ir palyginamą informaciją apie pasiūlymus ir paslaugas – labai svarbus veiksnys vartotojams konkurencinėse rinkose, kuriose paslaugas siūlo keli paslaugų teikėjai. Galutiniai paslaugų gavėjai ir elektroninių ryšių paslaugų vartotojai turėtų galėti lengvai palyginti įvairių rinkoje siūlomų paslaugų kainas remdamiesi lengvai prieinama forma skelbiama informacija. Kad jie galėtų lengvai palyginti kainas, nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų turėti įgaliojimus reikalauti, kad elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančios įmonės užtikrintų didesnę informacijos skaidrumą (įskaitant tarifus, vartojimo būdus ir kitus susijusius statistinius duomenis) bei užtikrinti, kad trečiosios šalys turėtų teisę nemokamai naudoti viešą informaciją, kurią skelbia tokios įmonės. Nacionalinės reguliavimo institucijos taip pat turėtų galėti skelbti kainų palyginimus, ypač jei rinkoje jos nemokamai ar už prieinamą kainą neteikiamos. Įmonės neturėtų turėti teisės gauti atlygio už naudojimąsi informacija, kuri jau buvo paskelbta ir todėl yra vieša. Be to, galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai turėtų būti tinkamai informuojami apie atitinkamą siūlomą paslaugos kainą arba rūšį prieš jiems perkant paslaugą, ypač jei paslaugai teikiama nemokamo telefono ryšio numeriu taikomi papildomi mokesčiai. Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų galėti reikalauti, kad tokia informacija būtų teikiama įprastai, o apie tam tikras jų nustatytų kategorijų paslaugas – iškart prieš skambučio sujungimą, išskyrus kai nacionalinėje teisėje numatyta kitaip. Nustatydamos skambučių, kurių kainodaros informaciją reikalaujama pateikti prieš skambučio sujungimą, kategorijas nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų tinkamai atsižvelgti į paslaugos pobūdį, jai taikomas kainodaros sąlygas ir į tai, ar ją siūlo teikėjas, kuris nėra elektroninių ryšių paslaugų teikėjas. Nepažeisdamos Direktyvos 2000/31/EB (Elektroninės komercijos direktyvos), įmonės taip pat turėtų, jei to reikalauja valstybės narės, teikti abonentams informaciją apie viešuosius interesus, kurią rengia atitinkamos viešosios institucijos, *inter alia*, apie dažniausius pažeidimus ir jų teises pasekmes.
- (25) Vartotojai turėtų būti informuojami apie jų teises, susijusias su jų asmeninės informacijos naudojimu abonentų sąrašuose, ir visų pirma – apie tokių sąrašų tikslą ar tikslus, taip pat apie jų teisę nemokamai pasinaudoti teise nebūti įtrauktiems į viešą abonentų sąrašą, kaip numatyta Direktyvoje 2002/58/EB (Direktyvoje dėl privatumo ir elektroninių ryšių). Klientai taip pat turėtų būti informuoti apie sistemas, leidžiančias įtraukti informaciją į abonentų duomenų bazę, tačiau kurios neatskleidžia tokios informacijos abonentų sąrašo paslaugų vartotojams.
- (26) Konkurencinėje rinkoje turėtų būti užtikrinta, kad galutiniai paslaugų gavėjai gautų pageidaujamos kokybės paslaugą, tačiau tam tikrais atvejais gali iškilti būtinybė užtikrinti, kad viešieji ryšių tinklai būtų atitinkamo kokybės lygio ir būtų užkirstas kelias paslaugos blogėjimui, prisijungimo blokavimui ir srauto tinkluose susilpnėjimui.
- (27) Ateities IP tinkluose, kuriais paslaugos teikimas gali būti atskirtas nuo tinklo teikimo, valstybės narės turėtų nustatyti tinkamiausius veiksmus, kurių turi būti imtasi, siekiant užtikrinti galimybę gauti viešąsias telefono ryšio

⁽¹⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, ir galimybę nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais, atsižvelgiant į skirtingų kategorijų abonentų prioritetus ir techninius apribojimus.

- (28) Siekdamas užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai galėtų pasinaudoti konkurencijos teikiama nauda ir rinktis paslaugas, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų, atitinkamos nacionalinės institucijos turėtų, tam tikrais atvejais bei atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, nustatyti vartotojų apsaugos reikalavimus, kurių turi laikytis viešasis elektroninių ryšių paslaugas teikiančios įmonės. Tokie reikalavimai visų pirma gali būti taikomi įmonėms, kurios turi užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis jų paslaugomis tomis pačiomis sąlygomis, įskaitant kainas ir tarifus, kokios siūlomos ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, bei nustatyti vienodas kainas už savo paslaugas, nors jos ir patirtų papildomų išlaidų. Kiti reikalavimai gali būti susiję su įmonių susitarimais dėl didmeninės veiklos.
- (29) Operatoriaus pagalbos paslaugos apima įvairias galutiniams paslaugų gavėjams skirtas paslaugas. Kaip ir bet kokios kitos pagalbos vartotojams paslaugos atveju, dėl tokių paslaugų teikimo turėtų būti susitarta komercinėse viešųjų ryšių tinklų teikėjo ir operatoriaus pagalbos paslaugų teikėjų derybose, todėl nereikia toliau pavesti jų teikti. Todėl atitinkamas įpareigojimas turėtų būti panaikintas.
- (30) Informacijos apie abonentus teikimo paslaugos turėtų būti ir dažnai yra teikiamos laikantis konkurencinės rinkos sąlygų pagal 2002 m. rugsėjo 16 d. Komisijos direktyvos 2002/77/EB dėl konkurencijos elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkose ⁽¹⁾ 5 straipsnį. Numatant priemones dėl galutinio vartotojo duomenų įtraukimo į duomenų bazes (visų įmonių, skiriančių telefono numerius abonentams) turėtų būti laikomasi asmens duomenų apsaugos nuostatų, įskaitant Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį. Sąnaudomis pagrįstas tokių duomenų teikimas viešiesiems abonentų sąrašams ir informacijos apie abonentus teikimo paslaugoms turėtų būti įgyvendinamas siekiant užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai visapusiškai pasinaudotų pagrįstomis ir skaidriomis konkurencijos sąlygomis.
- (31) Galutiniai paslaugų gavėjai turėtų galėti paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms ir gauti jų teikiamas paslaugas naudodamiesi telefono ryšio paslauga, skirta inicijuoti balso skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane. Skubios pagalbos iškvie-

timo tarnybos turėtų galėti tvarkyti skambučius numeriu „112“ ir atsilipti į juos bent jau taip pat greitai ir veiksmingai kaip į skambučius nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriais. Siekiant pagerinti Europos Sąjungoje keliaujančių piliečių apsaugą ir saugumą, svarbu gerinti informuotumą apie telefono numerį „112“. Šiuo tikslu piliečiai, keliaujantys bet kurioje valstybėje narėje, turėtų būti visapusiškai informuojami, visų pirma pateikiant informaciją tarptautiniuose autobusų terminaluose, traukinių stotyse, uostuose arba oro uostuose ir telefonų abonentų kataloguose, taksofonų kabinose, abonentams skirtoje informacijoje ir pateikiant abonentui informaciją su sąskaita, kad numeris „112“ gali būti naudojamas kaip bendrasis skubios pagalbos iškvietimo telefono numeris keliaujant bet kurioje valstybėje narėje. Tai visų pirma yra valstybių narių atsakomybė, tačiau Komisija turėtų toliau remti ir papildyti valstybių narių iniciatyvas, skirtas didinti informuotumą apie numerį „112“ ir periodiškai įvertinti visuomenės informuotumą apie šį numerį. Įpareigojimas teikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis turėtų būti sugriežtintas, kad būtų padidinta Europos Sąjungos piliečių apsauga. Visų pirma įmonės turėtų skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms sudaryti galimybę gauti skambinančiojo vietos nustatymo duomenis iškart, kai tik ta tarnyba gauna skubios pagalbos iškvietimo skambutį, nepriklausomai nuo naudojamos technologijos.

- (32) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad įmonės, teikiančios galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, suteiktų galimybę tiksliai ir patikimai, kiek tai techniškai įmanoma teikiant tokią elektroninių ryšių paslaugą, naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis. Nuo tinklo nepriklausomi paslaugų teikėjai gali nekontroliuoti tinklų ir gali neturėti galimybės užtikrinti, kad naudojantis paslaugomis vykdomų skubios pagalbos iškvietimo skambučių maršrutas parenkamas taip pat patikimai, kaip tai daro ir tradicinių integruotų telefono paslaugų teikėjai, kadangi jie gali neturėti galimybės garantuoti paslaugos prieinamumą atsižvelgiant į tai, kad šie paslaugų teikėjai negali kontroliuoti su infrastruktūra susijusių problemų. Įgyvendinus tarptautiniu mastu pripažįstamus tarptautinius standartus, kurie užtikrins tikslų, patikimą maršruto parinkimą ir prisijungimą prie skubios pagalbos iškvietimo paslaugų, nuo tinklo nepriklausomi paslaugų teikėjai lygiaverčiai, kaip ir kitos įmonės, turėtų vykdyti įsipareigojimus, susijusius su galimybėmis naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.
- (33) Valstybės narės turėtų imtis specialių priemonių, kad užtikrintų, jog neįgalieji galutiniai paslaugos gavėjai, ypač kurtieji, paslaugų gavėjai su klausos arba kalbos negalia bei kurti ir akli paslaugų gavėjai turėtų lygias galimybes naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, taip pat ir numeriu „112“. Tai galėtų apimti specialius paslaugų gavėjams su klausos negalia skirtus galinius įrenginius, teksto perdavimo paslaugas arba kitus specialius įrenginius.

⁽¹⁾ OL L 249, 2002 9 17, p. 21.

- (34) Balso skambučiai tebėra tiksliausias ir patikimiausias būdas naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis. Kitos ryšio priemonės, pavyzdžiui, tekstiniai pranešimai, gali būti mažiau patikimi ir neigiamą įtaką jiems gali turėti tiesioginio ryšio stoka. Tačiau valstybės narės, jei mano esant tikslinga, turėtų turėti teisę skatinti kitų skubios pagalbos iškvietimo priemonių, kuriomis galima užtikrinti vienodas galimybes naudotis balsu skambučiais, kūrimą ir įgyvendinimą.
- (35) Pagal 2007 m. vasario 15 d. Sprendimą 2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio numerių intervalo rezervavimo suderintų socialinių paslaugų suderintiems numeriams ⁽¹⁾ Komisija paprašė valstybių narių rezervuoti „116“ numerių intervalo numerius, skirtus tam tikroms socialinėms paslaugoms. Atitinkamos to sprendimo nuostatos turėtų būti atspindėtos Direktyvoje 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvoje) siekiant jas labiau integruoti į elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemą ir taip pat sudaryti palankesnes sąlygas neigiamoms galutiniais paslaugų gavėjams naudotis šiais tinklais bei paslaugomis.
- (36) Viena bendra rinka reiškia, kad galutiniai paslaugų gavėjai gali naudotis visais numeriais, įtrauktais į kitų valstybių narių nacionalinius numeracijos planus, ir gauti paslaugas, naudodamiesi negeografiniais numeriais Bendrijoje, įskaitant, be kitų, nemokamo telefono ryšio ir padidinto tarifo numerius. Galutiniai paslaugų gavėjai taip pat turėtų galėti naudotis Europos telefonijos numeracijos erdvės (ETNS) numeriais ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numeriais (UIFN). Neturėtų būti užkertamas kelias galimybei naudotis numeracijos ištekliais ir susijusiomis paslaugomis tarpvalstybiniu mastu, išskyrus objektyviai pagrįstais atvejais, pavyzdžiui, kai tai būtina kovojant su sukčiavimu ar neteisėtu naudojimu, pavyzdžiui, tam tikrų padidinto tarifo paslaugų atveju, kai apibrėžiama, kad numeris yra tik nacionalinis (pvz., nacionalinis trumpasis numeris) arba kai tai techniniu ar ekonominiu požiūriu yra neįmanoma. Paslaugų gavėjai turėtų būti išsamiai ir aiškiai iš anksto informuojami apie visus nemokamo telefono ryšio numeriams taikomus mokesčius, pavyzdžiui, apie mokesčių už skambučius tarptautiniais numeriais, kurie inicijuojami surenkant standartinius tarptautinius kodus.
- (37) Siekdami visapusiškai pasinaudoti konkurencinės aplinkos teikiama privalumais, vartotojai, remdamiesi turima informacija ir kai jiems tai naudinga, turėtų galėti rinktis ir keisti paslaugų teikėjus. Itin svarbu užtikrinti, kad jie galėtų tai daryti netrukdomi teisinių, techninių arba praktinių kliūčių, įskaitant sutartines sąlygas, procedūras, mokesčius ir t. t. Tai netrukdo reikalauti nustatyti pagrįstą minimalų sutarties laikotarpį sutartyse su vartotojais. Numerio perkeliamumas – labai svarbi priemonė, padedanti užtikrinti vartotojo pasirinkimo galimybes ir veiksmingą konkurenciją konkurencinėse elektroninių ryšių rinkose. Tai turėtų būti įgyvendinama kuo greičiau. Bet kokių atveju techninis numerio perkėlimas neturėtų trukti ilgiau nei vieną dieną. Kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą numerių perkėlimo procesą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių, technologinį tinkamumą ir, prireikus, atitinkamas priemones, skirtas užtikrinti vartotojų apsaugą perkėlimo metu. Ši apsauga gali apimti netinkamo naudojimo perkėlimo metu ribojimą ir (arba) ištaisomųjų veiksmų nustatymą.
- (38) Teisiniai privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimai gali būti taikomi nurodytoms radijo ir televizijos programoms bei papildomoms paslaugoms, teikiama nurodyto žiniasklaidos paslaugų teikėjo. Valstybės narės turėtų aiškiai pagrįsti privalomojo programų siuntimo („must-carry“) įpareigojimus savo nacionalinėje teisėje siekdamos užtikrinti, kad tokie įsipareigojimai būtų skaidrūs, proporcingi ir deramai apibrėžti. Šiuo atžvilgiu privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti parengtos taip, kad jos suteiktų pakankamai paskatų veiksmingai investuoti į infrastruktūrą. Privalomojo programų siuntimo („must-carry“) taisyklės turėtų būti reguliariai persvarstomos, kad jos atitiktų technologijų raidą ir rinkos pokyčius ir taip būtų užtikrinta, kad jos tebebūtų proporcingos siekiamiems tikslams. Papildomos paslaugos apima (tačiau tuo neapsiribojant) paslaugas, kuriomis pagerinamos neigiamų galutinių paslaugų gavėjų naudojimosi paslaugomis galimybės, pavyzdžiui, videoteksto, subtitravimo paslaugą, garsinį komentavimą ir gestų kalbą.
- (39) Siekdamos pašalinti esamus konsultavimosi su vartotojais trūkumus ir tinkamai atsižvelgti į piliečių interesus, valstybės narės turėtų įdiegti tinkamą konsultavimosi mechanizmą. Toks mechanizmas galėtų būti įstaiga, kuri nepriklausomai nuo nacionalinės reguliavimo institucijos ir paslaugų teikėjų atliktų tyrimus su vartotojais susijusiais klausimais, pavyzdžiui, vartotojų įpročių ir paslaugų teikėjų keitimo mechanizmų klausimais, ir kuri veiktų skaidriai bei prisidėtų prie esamų konsultavimosi su suinteresuotaisiais subjektais mechanizmų. Be to, galėtų būti nustatytas mechanizmas siekiant prisidėti prie atitinkamo bendradarbiavimo klausimais, susijusiais su teisėto turinio propagavimu. Tačiau pagal jokiais pagal šį mechanizmą sutartas procedūras neturėtų būti leidžiamas sistemingas naudojimosi internetu tiriamasis stebėjimas.

(1) OL L 49, 2007 2 17, p. 30.

- (40) Komisijai reikėtų pranešti apie įmonei, paskirtai teikti universaliąsias paslaugas, nustatytus įpareigojimus, kurių jis turi laikytis teikdamas tas paslaugas.
- (41) Srauto duomenų tvarkymas tik tais tikslais, kai reikia aptikti, nustatyti ir panaikinti tinklo sutrikimus ir gedimus, bei informacijos apsaugos tikslais, užtikrinant saugomų ar perduodamų duomenų prieinamumą, autentiškumą, vientisumą ir slaptumą, padės užkirsti kelią neteisėtam naudojimuisi duomenimis ir kenksmingo kodo platinimui, „atsisakymo aptarnauti“ išpuoliams ir kompiuterinių bei elektroninio ryšio sistemų pakenkimui.
- (42) Elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų rinkų liberalizavimas bei sparti technologinė pažanga kartu paskatino konkurenciją ir ekonomikos augimą bei lėmė didelę galutiniams paslaugų gavėjams skirtų paslaugų, kurias galima gauti viešųjų elektroninių ryšių tinklais, įvairovę. Reikia užtikrinti, kad vartotojams ir naudotojams būtų suteikta tokio paties lygio privatumo ir asmens duomenų apsauga neatšizvelgiant į tai, kokia technologija naudojama tam tikrai paslaugai teikti.
- (43) Siekiant elektorinių ryšių tinklų ir paslaugų reguliavimo sistemos tikslų, vadovaujantis proporcingumo ir subsidarumo principais bei siekiant užtikrinti teisinį tikrumą ir veiksmingumą Europos verslui ir panašioms nacionalinėms reguliavimo institucijoms, šioje direktyvoje daug dėmesio skiriama viešiesiems elektroniniams ryšių tinklams ir paslaugoms, tačiau ji netaikoma uždaroms naudotojų grupėms ir įmonių tinklams.
- (44) Technologijų pažanga suteikia galimybę kurti naujas prietaikus, grindžiamas duomenų rinkimo ir identifikavimo įrenginiais, kurie galėtų būti radijo dažnius naudojančios bekontakčiai įrenginiai. Pavyzdžiui, bekontakčiai radijo identifikavimo įrenginiai (RFID) naudoja radijo dažnius duomenims nuskaityti iš vienareikšmiškai identifikuojamų žymenų, o duomenys po to gali būti perduodami esamais ryšių tinklais. Plačiai naudojant tokias technologijas, jei piliečiai tam pritarę, gali būti sukurta didelė ekonominė ir socialinė nauda ir tokiu būdu svariai prisideda prie vidaus rinkos plėtojimo. To siekiant būtina užtikrinti, kad būtų apsaugotos visos pagrindinės asmens teisės, pirmiausia teisės į privatumą ir duomenų apsaugą. Kai tokie įrenginiai prijungiami prie viešųjų elektroninių ryšių tinklų arba naudojasi elektroninių ryšių paslaugomis kaip pagrindine infrastruktūra, turėtų būti taikomos atitinkamos Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) nuostatos, įskaitant nuostatas dėl saugumo, srauto ir vietos nustatymo duomenų bei konfidencialumo.
- (45) Viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas turėtų imtis tinkamų techninių ir organizacinių priemonių, kad užtikrintų savo paslaugų saugumą. Nepažeidžiant 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (95/46/EB) dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁽¹⁾, tokiomis priemonėmis turėtų būti užtikrinta, kad asmens duomenimis galėtų naudotis tik leidimą turintys asmenys ir tik teisėtai tikslais, ir kad asmens duomenys, taip pat tinklas ir paslaugos būtų apsaugoti duomenų saugojimo ar perdavimo metu. Be to, asmens duomenų tvarkymo srityje turėtų būti vykdoma saugumo politika, kuria būtų siekiama nustatyti sistemos trūkumus, taip pat turėtų būti vykdoma nuolatinė stebėseną ir prevenciniai, ištaisomieji bei poveikį švelninantys veiksmai.
- (46) Kompetentingos nacionalinės institucijos turėtų stebėti priemones, kurių imtasi, ir skleisti geriausios praktikos pavyzdžius viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjams.
- (47) Tinkamai ir laiku neišaiškinus saugumo pažeidimo, dėl kurio prarandami atskiro abonento asmens duomenys arba jų saugumui kyla pavojus, gali būti patirti dideli ekonominiai nuostoliai ir socialinė žala, įskaitant su tapatybe susijusį sukčiavimą. Todėl sužinojęs, kad įvyko toks pažeidimas, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas iškart turėtų įvertinti su juo susijusius pavojus, pavyzdžiui, nustatydamas duomenų, kuriems pažeidimas pakenkė, rūšį (įskaitant jų opumą, susijusias aplinkybes ir esamas saugumo priemones), saugumo pažeidimo priežastį ir mastą, nukentėjusių abonentų skaičių ir žalą, kurią dėl pažeidimo gali patirti abonentai (pavyzdžiui, tapatybės vagystę, finansinius nuostolius, verslo ar užimtumo galimybių praradimą ar fizinę žalą). Abonentams, su kuriais susiję saugumo incidentai, dėl kurių galėtų kilti didelis pavojus abonto privatumui (pavyzdžiui, tapatybės vagystė ar su ja susijęs sukčiavimas, fizinė

(1) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

žala, didelis pažeminimas ar žala reputacijai), apie tai turėtų būti nedelsiant pranešama, kad jie galėtų imtis būtinų atsargumo priemonių. Pranešime turėtų būti nurodoma informacija apie priemones, kurių ėmėsi paslaugų teikėjas pažeidimui išaiškinti, bei rekomendacijos nukentėjusiems naudotojams. Pranešimo apie saugumo pažeidimą teikti abonentui nereikėtų, jei paslaugų teikėjas kompetentingai institucijai įrodo, kad jis įgyvendino tinkamas technines apsaugos priemones, ir jos buvo taikomos duomenims, su kuriais susijęs saugumo pažeidimas. Taikant tokias technines apsaugos priemones asmenys, neturintys leidimo naudotis duomenimis, jų negalėtų gauti.

(48) Nacionalinės reguliavimo institucijos turėtų propaguoti Europos Sąjungos piliečių interesus, *inter alia*, prisidedamos prie asmens duomenų ir privatumo aukšto lygio apsaugos užtikrinimo. Šiuo tikslu jos privalo turėti būtinas priemones savo pareigoms atlikti, įskaitant išsamius ir patikimus duomenis apie faktinius saugumo incidentus, dėl kurių kilo pavojus žmonių asmens duomenims.

(49) Įgyvendindamos Direktyvą 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) į nacionalinę teisę perkeliančias nuostatas, valstybių narių institucijos ir teismai turėtų ne tik aiškinti savo nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų tą direktyvą, bet taip pat turėtų užtikrinti, kad perkeltas šias nuostatas nebūtų vadovaujamosi tos direktyvos aiškinimu, kuris prieštarautų kitoms pagrindinėms teisėms ar bendriesiems Bendrijos teisės principams, pavyzdžiui proporcingumo principui.

(50) Turėtų būti numatyta nuostata, kad Komisija priima rekomendacijas dėl priemonių, skirtų tinkamo lygio privatumo apsaugai ir asmens duomenų, kurie perduodami arba tvarkomi vidaus rinkoje naudojantis elektroninių ryšių tinklais, saugumui užtikrinti.

(51) Nustatant išsamias taisykles dėl formos ir tvarkos, taikomas pranešimui apie pažeidimus, susijusius su asmens duomenimis, turėtų būti tinkamai atsižvelgiama į pažeidimo aplinkybes, įskaitant tai, ar asmens duomenys buvo apsaugoti juos užšifruojant arba kitais

būdais, veiksmingai ribojančiais su tapatybe susijusio sukčiavimo arba kitokio neteisėto naudojimo galimybe. Be to, nustatant tokias taisykles ir tvarką reikėtų atsižvelgti į teisėtus teisėsaugos institucijų interesus tais atvejais, kai pernelyg ankstyvas informacijos apie incidentą paskelbimas galėtų sutrukdyti pažeidimo aplinkybių ištyrimui.

(52) Programinė įranga, kuria slapta stebimi naudotojo veiksmai arba trukdoma naudotojo galinio įrenginio veikimui trečiosios šalies naudai (vadinamosios šnipinėjimo programos), kelia rimtą grėsmę naudotojų privatumui. Reikia užtikrinti aukšto ir vienodo lygio naudotojų privataus gyvenimo apsaugą neatsižvelgiant į tai, ar nepageidaujamos šnipinėjimo programos atsitiktinai parsisiunčiamos elektroninių ryšių tinklais, ar pristatomos ir slapta įdiegiamos į programinę įrangą, platinamą per kitas išorines duomenų laikmenas, pavyzdžiui, kompaktinius diskus (CD), pastoviosios atminties kompaktinius diskus (CD-ROM) ar USB raktus. Valstybės narės turėtų skatinti galutinius paslaugų gavėjus imtis reikiamų veiksmų, kad jų galiniai įrenginiai būtų apsaugoti nuo virusų ir šnipinėjimo programų.

(53) Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai turi nemažai investuoti kovodami su nepageidaujamais komerciniais pranešimais (brukalais). Be to, jų padėtis geresnė nei galutinių paslaugų gavėjų, nes jie turi žinių ir išteklių, kurie būtini nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platintojams aptikti ir nustatyti. Todėl elektroninio pašto paslaugų teikėjai ir kiti paslaugų teikėjai turėtų turėti galimybę dėl tokių pažeidimų imtis teisinių veiksmų prieš nepageidaujamų elektroninių komercinių pranešimų platintojus ir taip apginti savo vartotojų interesus, kaip savo teisėtų verslo interesų dalį.

(54) Siekiant užtikrinti tinkamo lygio privatumo ir asmens duomenų, kurių perdavimas ir tvarkymas susijęs su elektroninių ryšių tinklų naudojimu Bendrijoje, apsaugą reikia veiksmingų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimų, kad būtų sukurtos tinkamos paskatos laikytis reikalavimų. Kompetentingos nacionalinės institucijos ir tam tikrais atvejais kitos atitinkamos nacionalinės įstaigos turėtų turėti pakankamus įgaliojimus ir išteklių, kad galėtų veiksmingai tirti reikalavimų nesilaikymo atvejus, įskaitant galimybę gauti visą svarbią informaciją, kurios joms gali prireikti, priimti sprendimus dėl skundų, o reikalavimų nesilaikymo atvejais taikyti sankcijas.

(55) Šios direktyvos nuostatų įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui dažnai reikalingas dviejų ar daugiau valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimas, pavyzdžiui, kovojant su tarpvalstybiniais nepageidaujamais elektroniniais komerciniais pranešimais ir šnipinėjimo programomis. Siekiant užtikrinti sklandų ir operatyvų bendradarbiavimą tokiais atvejais, procedūros, susijusios, pavyzdžiui, su informacijos, kuria keičiasi institucijos, kiekiu ir formatu, ar terminais, kurių reikia laikytis, turėtų būti apibrėžtos rekomendacijose. Tokios procedūros taip pat sudarys galimybę suderinti susijusius rinkos subjektų įpareigojimus, prisidedamos prie vienodų sąlygų kūrimo Bendrijoje.

(56) Turėtų būti sustiprintas tarpvalstybinis bendradarbiavimas ir vykdymo užtikrinimas laikantis galiojančių tarpvalstybinių vykdymo užtikrinimo mechanizmų, pavyzdžiui, nustatytųjų Reglamentu (EB) (Reglamentu dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) ⁽¹⁾, iš dalies pakeičiant šį reglamentą.

(57) Direktyvai 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvai) įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgaliojimais įgyvendinimo tvarką ⁽²⁾.

(58) Visų pirma Komisija turėtų būti įgaliota keisti priedus atsižvelgiant į technikos pažangą arba paklausos rinkoje pokyčius. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos pakeisti neesmines Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos) nuostatas ją papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos laikantis Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

(59) Todėl direktyvas 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvą) ir 2002/58/EB (Direktyvą dėl privatumo ir elektroninių ryšių) reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(60) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisėkūros ⁽³⁾ 34 punktą valstybės narės yra skatinamos savo

ir Bendrijos interesų labai parengti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyvos), Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) ir jų perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių atitikti, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) pakeitimai

Direktyva 2002/22/EB (Universaliųjų paslaugų direktyva) iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Pagal Direktyvą 2002/21/EB (Pagrindų direktyvą) ši direktyva skirta elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų teikimui galutiniams paslaugų gavėjams. Tikslas – užtikrinti galimybę visoje Bendrijoje gauti kokybiškas viešąsias paslaugas veiksmingos konkurencijos ir laisvo pasirinkimo sąlygomis ir reglamentuoti tokius atvejus, kai rinkta nepakankamai tenkina galutinių paslaugų gavėjų poreikius. Šioje direktyvoje taip pat numatytos nuostatos dėl galinių įrenginių tam tikrų aspektų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliesiems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis.

2. Šioje direktyvoje nustatomos galutinių paslaugų gavėjų teisės ir atitinkami viešuosius elektroninių ryšių tinklus bei paslaugas teikiančių įmonių įpareigojimai. Siekiant užtikrinti universaliųjų paslaugų teikimą atvirų ir konkurencinių rinkų aplinkoje, šioje direktyvoje apibrėžiamas minimalus nustatytos kokybės paslaugų, kurias gali gauti visi galutiniai paslaugų gavėjai priimtinomis kainomis atsižvelgiant į konkrečias nacionalines sąlygas ir neiškraipant konkurencijos, rinkinys. Šioje direktyvoje taip pat nustatomi įpareigojimai teikti tam tikras privalomas paslaugas.

⁽¹⁾ OL L 364, 2004 12 9, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽³⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

3. Šioje direktyvoje numatytos nuostatos dėl galutinių paslaugų gavėjų teisių taikomos nepažeidžiant Bendrijos vartotojų apsaugos taisyklių, visų pirma Direktyvų 93/13/EEB ir 97/7/EB bei nacionalinių taisyklių, suderintų su Bendrijos teise.“;

2) 2 straipsnis iš dalies pakeičiamas taip:

a) b punktas išbraukiamas;

b) c ir d punktai pakeičiamas taip:

„c) „viešoji telefono ryšio paslauga“ – visuomenei teikiama paslauga, skirta tiesiogiai arba netiesiogiai inicijuoti ir gauti nacionalinius arba nacionalinius ir tarptautinius skambučius, naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame arba tarptautiniame telefono ryšio numeracijos plane;

d) „geografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kurio tam tikroje skaitmeninėje struktūroje yra geografinė nuoroda, naudojama skambučiams į fizinę tinklo galinio taško (NTP) vietą nukreipti;“;

c) e punktas išbraukiamas;

d) f punktas pakeičiamas taip:

„f) „negeografinis numeris“ – nacionalinio telefono ryšio numeracijos plano numeris, kuris nėra geografinis numeris. Tai, *inter alia*, gali būti mobiliojo, nemo-kamo telefono ir telefono su papildomu mokesčiu numeriai.“;

3) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„4 straipsnis

Prisijungimo fiksuotoje vietoje teikimas ir telefono ryšio paslaugų teikimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad bent viena įmonė tenkintų visus pagrįstus prašymus dėl prisijungimo prie viešojo ryšių tinklo fiksuotoje vietoje.

2. Teikiamas prisijungimas turi suteikti galimybę užtikrinti balso, faksimilės ir duomenų perdavimą tokiu pajėgumu, kokio pakanka veiksmingai interneto prieigai atsižvelgiant į daugumos abonentų naudojamas technologijas ir technologines galimybes.

3. Valstybės narės užtikrina, kad bent viena įmonė tenkintų visus pagrįstus prašymus teikti 1 dalyje nurodytu tinklu viešąją telefono ryšio paslaugą, sudarančią galimybę inicijuoti ir gauti nacionalinius bei tarptautinius skambučius.“;

4) 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Laikantis 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (*) 12 straipsnio nuostatų, į 1 dalyje nurodytus abonentų sąrašus įrašomi visi viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai.

(*) OL L 201, 2002 7 31, p. 37.“;

5) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams skirtos priemonės

1. Valstybės narės imasi neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių, kad jiems užtikrintų vienodas galimybes gauti 4 straipsnio 3 dalyje ir 5 straipsnyje nurodytas paslaugas už prieinamą kainą, kaip ir kitiems galutiniams paslaugų gavėjams, jei IV skyriuje nėra nustatyti lygiaverčio poveikio reikalavimai. Valstybės narės gali įpareigoti nacionalines reguliavimo institucijas įvertinti bendrą poreikį ir specialius reikalavimus, įskaitant tokių neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams skirtų specialių priemonių apimtį ir konkrečią formą.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali imtis specialių priemonių, siekdamos užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai, taip pat kaip ir dauguma kitų galutinių paslaugų gavėjų, galėtų rinktis įmones ir paslaugų teikėjus.“;

6) 8 straipsnis papildomas šia dalimi:

„3. Kai pagal 1 dalį paskirta įmonė ketina perleisti visą savo vietinio prieigos tinklo nuosavybę arba didelę jos dalį atskiram juridiniam asmeniui, priklausančiam kitam savininkui, ji iš anksto laiku apie tai praneša nacionalinei reguliavimo institucijai, kad ta institucija galėtų įvertinti numatyto sandorio poveikį 4 straipsnyje nurodytam prisijungimo fiksuotoje vietoje ir telefono ryšio paslaugų teikimui. Nacionalinė reguliavimo institucija gali nustatyti, keisti ar panaikinti specialius įpareigojimus pagal Direktyvos 2002/20/EB (Leidimų direktyvos) 6 straipsnio 2 dalį.“;

7) 9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„1. Nacionalinės reguliavimo institucijos stebi 4–7 straipsniuose nurodytų paslaugų, kurias teikia paskirtoji įmonė vykdydama universaliųjų paslaugų teikimo įpareigojimą arba kurios teikiamos rinkoje, be tokio paskyrimo, mažmeninių tarifų pokyčius ir dydį, ypač juos lyginamos su nacionalinėmis vartotojų kainomis ir pajamomis.

2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalines sąlygas, gali reikalauti, kad paskirtosios įmonės vartotojams suteiktų tarifų pasirinkimo galimybes arba paketus, kurie skiriasi nuo įprastomis komercinėmis sąlygomis taikomų tarifų, visų pirma siekdamos užtikrinti, kad mažas pajamas gaunantys ar specialiųjų socialinių poreikių asmenys neventų prisijungti prie 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto tinklo ir naudotis 4 straipsnio 3 dalyje bei 5, 6 ir 7 straipsniuose nurodytomis paslaugomis, kurioms taikomi universalijų paslaugų teikimo įpareigojimai, ir kurias teikia paskirtosios įmonės.

3. Numatydamas, kad paskirtosios įmonės privalo suteikti specialių tarifų pasirinkimo galimybes arba laikytis nustatytų didžiausių arba vidutinių pagal geografinius rajonus kainų arba kitų panašių reikalavimų, valstybės narės taip pat gali užtikrinti, kad nustatytas, jog tam tikri

vartotojai gauna mažas pajamas, turi negalią ar yra specialiųjų socialinių poreikių, jiems būtų teikiama parama.“;

8) 11 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Nacionalinės reguliavimo institucijos įmonėms, turinčioms įpareigojimą teikti universaliasias paslaugas, gali nustatyti siektinus rezultatus. Nustatydamas tokius siektinus rezultatus, nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgia į suinteresuotųjų šalių nuomonę, visų pirma nurodytųjų 33 straipsnyje.“;

9) III skyriaus antraštinė dalis pakeičiama taip:

„ĮMONIŲ, TURINČIŲ DIDELĘ ĮTAKĄ TAM TIKROSE MAŽMENINĖSE RINKOSE, REGULIAVIMAS“;

10) 16 straipsnis išbraukiamas;

11) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad įmonėms, kurios pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 14 straipsnį nustatytos kaip turinčios didelę įtaką tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nacionalinės reguliavimo institucijos taikytų atitinkamus reguliavimo įpareigojimus:

a) kai atlikusi rinkos tyrimą pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 16 straipsnį nacionalinė reguliavimo institucija nusprendžia, kad tam tikroje mažmeninėje rinkoje, nustatytoje pagal tos Direktyvos 15 straipsnį, konkurencija nėra veiksminga, ir

b) kai nacionalinė reguliavimo institucija padaro išvadą, kad pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 9, 10, 11, 12 ir 13 straipsnius nustatyti įpareigojimai nepažės pasiekti Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 8 straipsnyje nustatytą tikslą.“;

b) 3 dalis išbraukiama;

12) 18 ir 19 straipsniai išbraukiami;

13) 20 – 23 straipsniai pakeičiami taip:

„20 straipsnis

Sutartys

1. Valstybės narės užtikrina, kad užsisakydami prisijungimo paslaugas prie viešojo ryšių tinklo, ir (arba) viešąsias elektroninio ryšio paslaugas, vartotojai ir kiti jų pageidaujantys galutiniai paslaugų gavėjai turėtų teisę su įmone arba įmonėmis, teikiančiomis toki prisijungimą ir (arba) paslaugas, sudaryti sutartį. Sutartyje aiškiai, išsamiai ir lengvai suprantamu būdu nurodoma bent ši informacija:

a) teikėjo tapatybė ir adresas;

b) teikiama paslauga, visų pirma įskaitant:

— informaciją apie teikėjo taikomą srauto valdymo politiką;

— siūlomos paslaugos užtikrinamą minimalų kokybės lygį, būtent pradinio sujungimo laiką, o tam tikrais atvejais kitus paslaugos kokybės parametrus, kurie apibrėžti nacionalinių reguliavimo institucijų;

— siūlomų techninės priežiūros paslaugų rūšis ir pagalbos vartotojams paslaugas, taip pat būdus kaip kreiptis pagalbos;

— visus teikėjo nustatytus galinių įrenginių, kuriuos suteikia teikėjas, naudojimo apribojimus;

c) jei taikomas įpareigojimas pagal 25 straipsnį – abonentų galimybes pasirinkti, ar įtraukti ar neįtraukti jo asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir atitinkami duomenys;

d) informacija apie kainas ir tarifus bei priemones, kuriomis galima gauti naujausią informaciją apie visus taikomus tarifus ir techninės priežiūros mokesčius, siūlomus mokėjimo būdus ir jų sąnaudų skirtumus;

e) sutarties galiojimo laikotarpis ir paslaugų teikimo bei sutarties pratęsimo ir nutraukimo sąlygos, įskaitant:

— minimalų sutarties galiojimo laikotarpį, taikomą akcijų metu;

— visus mokesčius, susijusius su numerių ir kitų identifikatorių perkėlimu;

— visus mokesčius, mokėtinus nutraukus sutartį, įskaitant su galiniais įrenginiais susijusių sąnaudų išieškojimą;

f) kompensacija ir grąžinamos sumos, kurios taikomos, jei paslaugų kokybė neatitinka sutartyje nurodyto kokybės lygio;

g) būdas, kaip pradėti ginčų sprendimo procedūras pagal 34 straipsnį;

h) veiksmai, kurių gali imtis įmonė, reaguodama į incidentus, susijusius su saugumu arba vientisumu, arba į grėsmes ir pažeidžiamumą.

Valstybės narės taip pat gali reikalauti, kad sutartyje būtų pateikta 21 straipsnio 4 dalies a punkte nurodyta ir su teikiama paslauga susijusi informacija, kurią šiuo tikslu gali teikti atitinkamos viešosios institucijos, apie elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų naudojimą dalyvaujant neteisėtoje veikloje ar platinant žalingą turinį bei apie apsaugos priemones, skirtas nuo pavojų apsaugoti asmenį, jo privatumą ir asmens duomenis.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai sudaromos abonentų ir įmonių, teikiančių balso perdavimo elektroninių ryšių paslaugas, sutartys, abonentai būtų aiškiai informuojami, ar suteikiama galimybė naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis ir ar teikiami skambinančiojo vietos nustatymo duomenys. Elektroninių ryšių paslaugų teikėjai užtikrina, kad prieš sudarant sutartį vartotojai būtų aiškiai informuojami apie galimybės naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis apribojimą prieš sudarant sutartį, o įvykus bet kokiam pasikeitimui, susijusiam su galimybe naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis, informuojami papildomai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad gavę pranešimą apie sutarties sąlygų pakeitimus, kuriuos siūlo elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančios įmonės, abonentai turėtų teisę be nuobaudų nutraukti sutartį. Abonentams iš anksto, ne vėliau kaip prieš mėnesį, tinkamai pranešama apie numatomus tokius pakeitimus ir kartu pranešama apie jų teisę be nuobaudų nutraukti tokią sutartį, jei naujos sąlygos jiems nepriimtinos. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms būtų sudarytos galimybės nurodyti tokių pranešimų formą.

21 straipsnis

Skaidrumas ir informacijos skelbimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti įmones, teikiančias elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas, skelbti II priede nustatytą skaidrią, lyginamąją, pakankamą bei naujausią informaciją apie taikomas kainas ir tarifus, taip pat apie standartines jų paslaugų galutiniams paslaugų gavėjams ir vartotojams suteikimo bei naudojimosi jomis sąlygas. Nacionalinės reguliavimo institucijos gali nurodyti papildomus reikalavimus dėl tokios informacijos skelbimo formos siekdamas užtikrinti vartotojams informacijos skaidrumą, palyginamumą, aiškumą ir pasiekiamumą.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos skatina teikti lyginamąją informaciją, kad galutiniai paslaugų gavėjai ir vartotojai galėtų savarankiškai įvertinti alternatyvių naudojimosi galimybių sąnaudas, pavyzdžiui, pateikiant sąveikiuosius vadovus ar panašias priemones. Valstybės narės užtikrina, kad kai jų negalima nemokamai ar už prieinamą kainą gauti rinkoje tokius turimus vadovus arba priemones teiktų nacionalinės reguliavimo institucijos. Trečiosios šalys turi teisę nemokamai naudotis elektroninių ryšių tinklais ir

(arba) paslaugas teikiančių įmonių skelbiama informacija tokių vadovų arba priemonių pardavimo arba pateikimo naudotis tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų įpareigoti įmones, teikiančias elektroninių ryšių paslaugas, *inter alia*:

a) teikti abonentams informaciją apie tarifus, taikomus visiems numeriams ar paslaugoms, kuriems taikomos tam tikros kainodaros sąlygos; atskirų kategorijų paslaugų atveju nacionalinės reguliavimo institucijos gali reikalauti, kad informacija būtų suteikiama prieš skambučio sujungimą;

b) informuoti abonentus apie visus teikėjo srauto valdymo politikos pokyčius;

c) informuoti abonentus apie jų teisę pasirinkti, ar įtraukti jų asmens duomenis į abonentų sąrašą, ir apie atitinkamų duomenų rūšis pagal Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnį; ir

d) reguliariai teikti neįgaliesiems abonentams išsamią informaciją apie jiems skirtus produktus ir paslaugas.

Nacionalinės reguliavimo institucijos prieš nustatydamos įpareigojimą gali skatinti taikyti savireguliacinio ar bendrai vykdomo reguliavimo priemones, jei mano tai esant reikalinga.

4. Valstybės narės gali reikalauti, kad 3 dalyje nurodytos įmonės tam tikrais atvejais esamiems ir būsimiems abonentams nemokamai platintų informaciją apie viešuosius interesus. Tokiu atveju tokią informaciją rengia atitinkamos viešosios institucijos; ji yra standartinės formos ir, *inter alia*, apima šias temas:

a) dažniausi elektroninių ryšių paslaugų naudojimo būdai, siekiant dalyvauti neteisėtoje veikloje ar platinti žalingą turinį, ypač jei tokiu būdu gali būti pažeistos kitų asmenų teisės ir laisvės, įskaitant autorių ir gretutinių teisių pažeidimus bei jų teisinės pasekmes; ir

b) apsaugos nuo pavojų asmens saugumui, privatumui ir asmens duomenų saugumui naudojantis elektroninių ryšių paslaugomis priemonės.

22 straipsnis

Paslaugų kokybė

1. Atsižvelgusios į suinteresuotųjų šalių nuomonę valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, galėtų reikalauti, kad viešuosius elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančios įmonės skelbtų galutiniams paslaugų gavėjams skirtą lyginamąją, pakankamą ir naujausią informaciją apie savo paslaugų kokybę ir apie priemones, kurių imtasi siekiant užtikrinti vienodas galimybes neigaliams galutinių paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos prašymu tokia informacija jai teikiama prieš ją paskelbiant.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos, siekdamos užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai galėtų gauti išsamią, lyginamąją, patikimą informaciją, kuria lengva naudotis, gali, *inter alia*, nurodyti paslaugos kokybės parametrus, kuriuos reikia vertinti, ir skelbtinos informacijos turinį, formą bei skelbimo būdą, įskaitant galimus kokybės sertifikavimo mechanizmus. Atitinkamais atvejais galima taikyti III priede pateiktus parametrus, apibrėžimus ir matavimo metodus.

3. Siekdamos užkirsti kelią paslaugos kokybės blogėjimui ir srauto tinkluose trukdymui ar sulėtėjimui valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos įmonei ar įmonėms, teikiančioms (-ioms) viešuosius ryšių tinklus, galėtų nustatyti minimalius paslaugų kokybės reikalavimus.

23 straipsnis

Galimybė gauti paslaugas

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų visas įmanomas galimybes gauti viešąsias telefono ryšio paslaugas, teikiamas viešaisiais ryšių tinklais, tinklo gedimo katastrofos arba *force majeure* atvejais. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios viešąsias telefono ryšio

paslaugas, imtųsi visų reikiamų priemonių, kad būtų užtikrinta galimybė nepertraukiamai naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.“;

14) Įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Lygiaverčių galimybių naudotis paslaugomis ir pasirinkimo užtikrinimas neigaliams galutiniams paslaugų gavėjams

1. Valstybės narės sudaro galimybes atitinkamoms nacionalinėms institucijoms tam tikrais atvejais nurodyti reikalavimus, kurių turi laikytis įmonės, teikiančios viešąsias elektroninių ryšių paslaugas, siekdamos užtikrinti, kad neigalūs galutinių paslaugų gavėjai:

a) turėtų galimybę naudotis elektroninių ryšių paslaugomis, kurios būtų lygiavertės paslaugoms, kuriomis naudojasi dauguma galutinių paslaugų gavėjų, ir

b) galėtų naudotis daugumos galutinių paslaugų gavėjų pasirinktų įmonių bei jų paslaugų teikiamais privačiais.

2. Kad galėtų patvirtinti ir įgyvendinti specialias nuostatas dėl neigalių paslaugų gavėjų, valstybės narės turi skatinti specialių galinių įrenginių, kuriais teikiamos reikiamos paslaugos ir funkcijos, tiekimą.“;

15) 25 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) Pavadinimas pakeičiamas taip:

„Informacijos apie telefono ryšio paslaugų abonentus teikimo paslaugos“;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad viešųjų telefono ryšio paslaugų abonentai turėtų teisę būti įtraukti į viešą abonentų sąrašą, nurodytą 5 straipsnio 1 dalies a punkte, ir kad informacija apie juos informacijos apie abonentus teikimo paslaugų teikėjams ir (arba) abonentų sąrašams būtų teikiama pagal šio straipsnio 2 dalį.“;

c) 3, 4 ir 5 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad visi galutiniai paslaugų gavėjai, kuriems teikiama viešoji telefono ryšio paslauga, galėtų naudotis informacijos apie abonentus teikimo paslaugomis. Nacionalinės reguliavimo institucijos turi galėti nustatyti įpareigojimus ir sąlygas įmonėms, kurios kontroliuoja galutinių paslaugų gavėjų galimybes pasinaudoti informacijos apie abonentus teikimo paslauga pagal Direktyvos 2002/19/EB (Prieigos direktyva) 5 straipsnio nuostatas. Tokie įpareigojimai ir sąlygos turi būti objektyvūs, proporcingi, nediskriminuojantys ir skaidrūs.

4. Valstybės narės netaiko norminių apribojimų, dėl kurių vienoje valstybėje narėje esantys galutiniai paslaugų gavėjai negalėtų, naudodamiesi balso skambučiais ar siųsdami trumpąsias tekstines žinutes (SMS), tiesiogiai gauti informacijos apie abonentus kitoje valstybėje narėje, ir imasi priemonių tokiai galimybei užtikrinti pagal 28 straipsnį.

5. 1–4 dalys taikomos laikantis Bendrijos teisės aktu reikalavimų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, ir ypač Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 12 straipsnio.“;

16) 26 ir 27 straipsniai pakeičiami taip:

„26 straipsnis

Skubios pagalbos iškvietimo paslaugos ir bendrasis Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numeris

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi 2 dalyje nurodytų paslaugų galutiniai gavėjai, įskaitant taksofonų naudotojus, galėtų nemokamai ir nenaudodami jokios mokėjimo priemonės paskambinti skubios pagalbos iškvietimo tarnyboms bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriu „112“, taip pat valstybių narių nurodytais nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriais.

2. Valstybės narės užtikrina, kad įmonės, teikiančios galutiniams paslaugų gavėjams elektroninių ryšių paslaugas inicijuojant nacionalinius skambučius naudojant numerį arba numerius, nurodytus nacionaliniame telefono ryšio numeracijos plane, suteiktą galimybę naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis.

3. Valstybės narės užtikrina, kad, surinkus bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numerį „112“, į skambučius būtų tinkamai atsakoma, ir jie būtų tvarkomi taip, kad geriausiai atitiktų nacionalinę skubios pagalbos iškvietimo tarnybų sistemos darbo organizavimo tvarką. Į tokius skambučius atsakoma ir į juos reaguojama bent jau taip pat greitai ir veiksmingai, kaip atsakoma į skambučius nacionaliniu skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriu arba numeriais, jei šie ir toliau naudojami.

4. Valstybės narės užtikrina, kad neįgalių galutinių paslaugų gavėjų galimybės naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis būtų lygiavertės paslaugoms, kuriomis naudojasi kiti galutiniai paslaugų gavėjai. Siekiant užtikrinti, kad neįgalūs galutiniai paslaugų gavėjai galėtų naudotis skubios pagalbos iškvietimo paslaugomis keliaudami kitose valstybėse narėse, priemonės, kurių imamasi šiam tikslui, bus kiek įmanoma grindžiamos Europos standartais arba specifikacijomis, paskelbtomis pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio nuostatas, ir jomis nebus trukdoma valstybėms narėms patvirtinti papildomų reikalavimų siekiant šiame straipsnyje nustatytą tikslą.

5. Valstybės narės, kiek tai techniškai įmanoma, užtikrina, kad atitinkamos įmonės sudarytų galimybę skubios pagalbos iškvietimo skambučius ir paslaugas tvarkančiai institucijai nemokamai naudotis skambinančiojo vietos nustatymo duomenimis, kai tik ta institucija gauna tokių skambučių. Tai taikoma visiems skambučiams bendruoju Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriu „112“. Valstybės narės šį įpareigojimą gali taikyti skambinant ir nacionaliniais skubios pagalbos iškvietimo telefono numeriais. Jeigu 2 dalyje nurodytos įmonės nori teigti, kad techniškai neįmanoma pateikti skambinančiojo vietos nustatymo duomenų, joms tenka prievolė tai įrodyti.

6. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie bendrąjį Europos skubios pagalbos iškvietimo telefono numerį „112“ ir jo naudojimą, visų pirma priemonėmis, konkrečiai skirtomis asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

27 straipsnis

Europos telefono sujungimo kodai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kodas „00“ būtų standartinis tarptautinių sujungimų kodas. Skambučiams tarp kaimyninių vietovių, esančių skirtingose valstybėse narėse, galima nustatyti specialią tvarką arba toliau taikyti esamą specialią tvarką. Galutiniai paslaugų gavėjai tose vietovėse turi būti išsamiai informuoti apie tokią tvarką.

2. Valstybės narės užtikrina, kad visos viešasis telefono ryšio paslaugas, kuriomis leidžiami tarptautiniai skambučiai, teikiančios įmonės tvarkytų visus į Europos telefonijos numeracijos erdvę (ETNS) ir iš jos siunčiamus skambučius nepažeisdamos įmonės poreikio susigrąžinti sąnaudas.“;

17) Įterpiamas šis straipsnis:

„27a straipsnis

Suderinti numeriai, skirti suderintoms socialinėms paslaugoms, įskaitant informavimo apie dingusius vaikus telefono liniją

1. Valstybės narės propaguoja skaitmenimis „116“ prasideančius numerių intervalo specialius numerius, nustatytus 2007 m. vasario 15 d. Komisijos sprendimu 2007/116/EB dėl nacionalinio skaitmenimis „116“ prasidedančio numerių intervalo rezervavimo suderintų socialinių paslaugų suderintiems numeriams (*). Jos skatina teikti paslaugas, kurioms tokie numeriai yra rezervuoti, savo teritorijoje.

2. Valstybės narės sudaro palankesnes sąlygas neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis, teikiamomis skambinant „116“ serijos numeriais. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas neįgaliems galutiniams paslaugų gavėjams naudotis tokiomis paslaugomis keliaujant kitose valstybėse narėse, priemonės gali apimti atitinkamų standartų arba specifikacijų, paskelbtų pagal Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 17 straipsnio nuostatas, laikymosi užtikrinimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad piliečiai būtų pakankamai informuoti apie „116“ serijos numeriais teikiamas paslaugas ir naudojimąsi jomis, visų pirma priemonės, konkrečiai skirtas asmenims, keliaujantiems iš vienos valstybės narės į kitą.

4. Be bendrai visiems „116“ serijos numerių numeriams taikomų priemonių, kurių buvo imtasi pagal 1, 2 ir 3 dalis, valstybės narės sudaro palankesnes sąlygas piliečiams naudotis paslauga, kuri skirta pranešti apie dingusius vaikus pagalbos telefono linija. Pagalbos telefono linijos numeris yra 116000.

(*) OL L 49, 2007 2 17, p. 30.“;

18) 28 straipsnis pakeičiamas taip:

„28 straipsnis

Galimybė naudotis numeriais ir paslaugomis

1. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamos nacionalinės institucijos, kiek tai techniniu ir ekonominiu požiūriu įmanoma, išskyrus atvejus, kai abonentas, kuriam skambina, dėl komercinių priežasčių yra apribojęs skambučius iš tam tikrų geografinių vietovių, imtųsi visų būtinų priemonių siekdamas užtikrinti, kad galutiniai paslaugų gavėjai:

- a) galėtų užsisakyti ir naudotis paslaugomis skambinant negeografiniais numeriais Bendrijoje; ir
- b) galėtų naudotis visais Bendrijoje teikiamais numeriais, įskaitant nurodytuosius valstybių narių nacionaliniuose numeracijos planuose, ETNS numerius ir nemokamo tarptautinio telefono ryšio numerius (UIFN).

2. Valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms institucijoms būtų sudaryta galimybė reikalauti, kad viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas teikiančios įmonės kiekvienu atskiru atveju blokuotų galimybę naudotis numeriais arba paslaugomis, kai tai pagrindžiama sukčiavimo arba neteisėto naudojimo motyvais, ir reikalauti, kad tokiais atvejais elektroninių ryšių paslaugų teikėjai neteiktų atitinkamo sujungimo ar atsakytų kitų pajamų už paslaugas.“;

19) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, jog visos viešąsias telefono ryšio paslaugas ir (arba) viešuosius ryšių tinklus teikiančios įmonės galutiniams paslaugų gavėjams suteiktų galimybę naudotis I priedo B dalyje išvardytais papildomomis priemonėmis, jei tai techniniu ir ekonominiu požiūriu yra perspektyvu.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Nepažeisdamos 10 straipsnio 2 dalies, valstybės narės visoms įmonėms, teikiančioms prisijungimą prie viešųjų ryšių tinklų ir (arba) sudarančioms galimybes naudotis viešosiomis telefono ryšio paslaugomis, kaip bendrą reikalavimą gali taikyti I priedo A dalies a ir e punktuose nurodytus įpareigojimus.“;

tyse nebūtų numatytas pradinis laikotarpis, viršijantis 24 mėnesius.

6. Nepažeisdamos minimalaus sutarties laikotarpio valstybės narės užtikrina, kad sutarties nutraukimo sąlygos ir procedūros neatgrasytų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.“;

20) 30 straipsnis pakeičiamas taip:

„30 straipsnis

Palankesnių sąlygų pakeisti paslaugų teikėją sudarymas

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi nacionaliniame telefonų numeracijos plane nurodytus numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančios įmonės pagal I priedo C dalies nuostatas.

2. Nacionalinės reguliavimo institucijos užtikrina, kad su numerių perkėlimu susijusi kainodara, kurią nustato operatoriai ir (arba) paslaugų teikėjai, būtų pagrįsta sąnaudomis ir kad tiesioginiai abonentų mokesčiai, jei taikomi, neatgrasytų abonentų nuo paslaugų teikėjo pakeitimo.

3. Nacionalinės reguliavimo institucijos mažmeninių tarifų už numerių perkėlimą netaiko tokiu būdu, kuris iškreiptų konkurenciją, pavyzdžiui, nustatydamos specialius arba bendrus mažmeninius tarifus.

4. Numerių perkėlimas ir jų aktyvavimas po perkėlimo vykdomi kuo greičiau. Bet koku atveju techninis numerio perkėlimas negali trukti ilgiau nei vieną dieną.

Kompetentingos nacionalinės institucijos gali nustatyti bendrą numerių perkėlimo procedūrą, atsižvelgdamos į nacionalines nuostatas dėl sutarčių ir technines galimybes, įskaitant priemones, kurių reikia užtikrinti abonentų apsaugą perkėlimo metu.

5. Valstybės narės užtikrina, kad paslaugų gavėjų ir elektroninių ryšių paslaugas teikiančių įmonių sudarytose sutar-

21) 31 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės savo jurisdikcijoje esančioms įmonėms, teikiančioms elektroninių ryšių tinklus, skirtus radijo ar televizijos programoms paskirstyti visuomenei, jeigu didelė dalis tokių tinklų galutinių paslaugų gavėjų naudojami jais kaip pagrindine priemone radijo ir televizijos programoms priimti, gali nustatyti pagrįstus privalomojo siuntimo („must carry“) įpareigojimus perduoti nurodytas radijo ir televizijos programas bei jas papildančias paslaugas, visų pirma siekdamas neigaliesiems galutiniams paslaugos gavėjams sudaryti tinkamas galimybes naudotis tomis paslaugomis.

Valstybės narės peržiūri pirmoje pastraipoje nurodytus įpareigojimus ne vėliau kaip per vienerius metus nuo ... (*), išskyrus atvejus, kai valstybės narės atliko tokią peržiūrą per praėjusius dvejus metus.

Valstybės narės reguliariai peržiūri privalomojo siuntimo („must carry“) įpareigojimus.“;

22) 33 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kiek tai tikslinga, kad nacionalinės reguliavimo institucijos atsižvelgtų į galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų (įskaitant pirmiausia neigalius galutinius paslaugų gavėjus), gamintojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių įmonių nuomonę klausimais, susijusiais su visais galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, ypač kai jos turi didelę įtaką rinkoje.

(*) 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta įsigaliojimo data.

Visų pirma valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos įsteigtų konsultavimosi mechanizmą, kuriuo būtų užtikrinta, kad jos savo sprendimais, kurie priimami klausimais, susijusiais su galutinių paslaugų gavėjų ir vartotojų teisėmis viešųjų elektroninių ryšių paslaugų srityje, tinkamai atsižvelgtų į vartotojų interesus elektroninių ryšių srityje.“;

b) Įrašoma ši dalis:

„3. Nepažeisdamos nacionalinių taisyklių, atitinkančių Bendrijos teisę, susijusią su kultūros ir žiniasklaidos politikos tikslais, pavyzdžiui, kultūros ir kalbų įvairove bei žiniasklaidos pliuralizmu, propagavimu, nacionalinės reguliavimo institucijos ir kitos atitinkamos institucijos gali skatinti elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių įmonių ir sektorių, suinteresuotų teisėto turinio propagavimu teikiant elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas, bendradarbiavimą. Toks bendradarbiavimas taip pat gali apimti pagal 21 straipsnio 4 dalies a punktą ir 20 straipsnio 2 dalį skelbtinos informacijos apie viešuosius interesus koordinavimą.“;

23) 34 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina galimybes naudotis skaidriomis, paprastomis ir nebrangiomis ginčų sprendimo ne teismo tvarka procedūromis sprendžiant vartotojų ir elektroninių ryšių tinklus ir (arba) paslaugas teikiančių įmonių neišspręstus ginčus pagal šią direktyvą dėl tokių tinklų arba paslaugų teikimo sutarčių sąlygų ir (arba) vykdymo. Valstybės narės priima priemones, užtikrinančias, kad tokios procedūros sudarytų galimybes ginčus spręsti sąžiningai ir greitai, o pagrįstais atvejais gali nustatyti sumų grąžinimo ir (arba) kompensavimo sistemą. Valstybės narės šiuos įpareigojimus gali nustatyti ir ginčams su kitais galutiniais paslaugų gavėjais spręsti.“;

24) 35 straipsnis pakeičiamas taip:

„35 straipsnis

Priedų keitimas

Priemones, skirtas neesminėms šios direktyvos nuostatomis pakeisti, ir reikalingas I, II, III ir VI priedų nuostatomis adaptuoti atsižvelgiant į technologinę pažangą ar pokyčius rinkoje, priima Komisija 37 straipsnio 2 dalyje nustatyta reguliavimo tvarka su tikrinimu.“;

25) 36 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nacionalinės reguliavimo institucijos praneša Komisijai apie įpareigojimus teikti universaliąsias paslaugas, nustatytus įmonėms, paskirtoms teikti universaliąsias paslaugas. Komisijai nedelsiant pranešama apie visus šių įpareigojimų pakeitimus ar su įmonėmis susijusius pakeitimus pagal šios direktyvos nuostatas.“;

26) 37 straipsnis pakeičiamas taip:

„37 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Ryšių komitetas, įsteigtas Direktyvos 2002/21/EB (Pagrindų direktyva) 22 straipsniu.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1-4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.“;

27) I, II, III ir VI priedai pakeičiami šios direktyvos I ir II prieduose esančiais tekstais;

28) VII priedas išbraukiamas.

2 straipsnis

Direktyvos 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) pakeitimai

Direktyva 2002/58/EB (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Šioje direktyvoje numatytas valstybių narių nuostatų, užtikrinančių vienodo lygio pagrindinių teisių ir laisvių, ypač teisės į privatumą, apsaugą, susijusių su asmens duomenų tvarkymu elektroninių ryšių sektoriuje, ir užtikrinančių laisvą tokių duomenų judėjimą ir laisvą elektroninių ryšių įrangos ir paslaugų judėjimą Bendrijoje, suderinimas.“;

2) 2 straipsnis pakeičiamas taip:

a) c punktas pakeičiamas taip:

„c) „vietos nustatymo duomenys“ – elektroninių ryšių tinkluose arba elektroninių ryšių paslaugų teikimo metu tvarkomi duomenys, nurodantys viešosios elektroninių ryšių paslaugos naudotojo galinių įrenginių geografinę padėtį;“;

b) e punktas išbraukiamas;

c) pridedamas šis punktas:

„h) „asmens duomenų saugumo pažeidimas“ – saugumo pažeidimas, dėl kurio atsitiktinai arba neteisėtai sunaikinami, prarandami, pakeičiami, be leidimo atskleidžiami asmens duomenys arba atsiranda galimybė naudotis tais duomenimis, kai jie buvo perduodami, saugomi arba kitaip tvarkomi teikiant viešąją elektroninių ryšių paslaugą Bendrijoje.“;

3) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

Paslaugos

Ši direktyva taikoma asmens duomenų tvarkymui, susijusiam su viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikimu viešųjų ryšių tinklais Bendrijoje, įskaitant viešųjų ryšių tinklus, palaikančius duomenų rinkimo ir atpažinimo įrenginius.“;

4) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pavadinimas pakeičiamas taip:

„Duomenų tvarkymo saugumas“.

b) įrašomos šios dalys:

„3. Asmens duomenų saugumo pažeidimo atveju atitinkamas viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas įvertina asmens duomenų saugumo pažeidimo apimtį, nustato jo sunkumą ir nusprendžia, ar būtina informuoti apie asmens duomenų saugumo pažeidimą atitinkamą

kompetentingą nacionalinę instituciją ir abonentą, atsižvelgdamas į pagal 4 dalį kompetentingos nacionalinės institucijos nustatytas atitinkamas taisykles.

Kai asmens duomenų saugumo pažeidimas kelia rimtą pavojų abonto privatumui, viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas pernelyg nedelsdamas informuoja kompetentingą nacionalinę instituciją ir abonentą apie tokį pažeidimą.

Pranešime abonentui apibūdinamas bent asmens duomenų saugumo pažeidimo pobūdis ir nurodomi informaciniai centrai, kuriuose galima gauti daugiau informacijos, bei rekomenduojamos priemonės, skirtos asmens duomenų saugumo pažeidimo galimam neigiamam poveikiui sumažinti. Be to, pranešime kompetentingai nacionalinei institucijai apibūdinami padariniai ir priemonės, kurias pasiūlė ar kurių ėmėsi paslaugų teikėjas asmens duomenų saugumo pažeidimui išaiškinti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija galėtų nustatyti išsamias taisykles ir, jei būtina, išleisti instrukcijas, kuriose būtų nurodyta, kada viešųjų elektroninių ryšių paslaugos teikėjas privalo pateikti pranešimą apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, kokia forma jam taikytina ir koku būdu šis pranešimas pateikiamas.

5. Siekdama užtikrinti 1–4 dalyse nurodytų priemonių nuoseklų įgyvendinimą Komisija, pasikonsultavusi su Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūra (ENISA), 29 straipsnio darbo grupe ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, priima rekomendacijas, susijusias su, *inter alia*, šiame straipsnyje nurodytiems informavimo ir pranešimo reikalavimams taikomomis aplinkybėmis, forma ir tvarka.“;

5) 5 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad saugoti informaciją arba suteikti galimybę naudotis jau saugoma informacija abonto ar naudotojo galiniame įrenginyje būtų leidžiama tik su sąlyga, jei atitinkamam abonentui ar naudotojui pagal Direktyvą 95/46/EB pateikiama aiški ir išsami informacija, *inter alia*, apie tokio duomenų tvarkymo tikslus, ir kad jam būtų suteikta teisė atsisakyti tokio duomenų valdytojo vykdomo duomenų tvarkymo. Ši nuostata nedraudžia vykdyti techninį saugojimą ar naudotis duomenimis, jei siekiama tik atlikti pranešimo perdavimą elektroninių ryšių tinklu ar sudaryti tam palankesnes sąlygas, taip pat būtinais atvejais teikti informacinės visuomenės paslaugas, kurių aiškiai paprašo abonentas ar naudotojas.“;

6) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Su abonentais ir naudotojais susiję srauto duomenys, kuriuos tvarko ir saugo viešųjų ryšių tinklo ar viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas, turi būti sunaikinti arba pakeisti taip, kad taptų anoniminiais, kai šie duomenys nebereikalingi pranešimui perduoti, nepažeidžiant šio straipsnio 2, 3, 5 ir 7 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies nuostatų.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Elektroninių ryšių paslaugų rinkodaros arba pridėtinės vertės paslaugų teikimo tikslais viešųjų elektroninių ryšių paslaugų teikėjas gali tvarkyti 1 dalyje nurodytus duomenis tokia apimtimi ir tiek laiko, kiek būtina tokių paslaugų teikimui ar rinkodarai, jeigu abonentas ar naudotojas, su kuriuo duomenys yra susiję, yra iš anksto davęs sutikimą. Naudotojams ar abonentams sudaroma galimybė bet kuriuo metu atšaukti duotą sutikimą srauto duomenims tvarkyti.“;

c) įrašoma ši dalis:

„7. Srauto duomenys gali būti tvarkomi tik tokiu mastu, kiek reikia užtikrinti tinklo ir informacijos saugumą, kaip apibrėžta 2004 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 460/2004, įsteigiančio Europos tinklų ir informacijos apsaugos agentūrą (*), 4 straipsnio c punkte.

(*) OL L 77, 2004 3 13, p. 1.“;

7) 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

Neprašyti pranešimai

1. Naudoti automatinio skambinimo sistemas be žmogaus įsiterpimo (skambinimo automatus), faksimilinius aparatus (faksus) ar elektroninį paštą (įskaitant trumpųjų žinučių

paslaugas (SMS) ir daugialypės terpės žinučių paslaugas (MMS)) tiesioginės rinkodaros tikslais gali būti leidžiama tik gavus išankstinį abonentų ar naudotojų sutikimą.

2. Nepaisant 1 dalies, jeigu fiziniai ar juridiniai asmenys parduodami produktus ar teikdami paslaugas pagal Direktyvą 95/46/EB gauna iš savo vartotojų jų elektroninio pašto kontaktinius duomenis, šie fiziniai ar juridiniai asmenys gali pasinaudoti elektroniniais kontaktiniais duomenimis panašiu savo pačių prekių ar paslaugų tiesioginei rinkodarai su sąlyga, jei vartotojams, kai kontaktiniai duomenys gaunami, aiškiu ir apibrėžtu būdu suteikiama galimybė nemokamai ir paprastomis priemonėmis prieštarauti tokiam elektroninių kontaktinių duomenų naudojimui, o jei vartotojas iš pradžių neprieštaravo tokiam duomenų naudojimui – kiekvieno pranešimo atsiuntimo atveju.

3. Valstybės narės imasi tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad tiesioginės rinkodaros tikslais siunčiami neprašyti pranešimai būtų draudžiami tais atvejais, kurie nenurodyti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse, jeigu nėra gauta atitinkamų abonentų ar naudotojų sutikimo arba jeigu abonentai ar naudotojai nepageidauja jų gauti – šių galimybių pasirinkimas turi būtų numatytas nacionalinės teisės aktuose, atsižvelgiant į tai, kad abi galimybės abonentui ar paslaugos gavėjui turi būti nemokamos.

4. Bet kuriuo atveju draudžiama tiesioginės rinkodaros tikslais siųsti elektroninio pašto pranešimus slepiant siuntėjo, kurio vardu pranešimas siunčiamas, tapatybę, arba pažeidžiant Direktyvos 2000/31/EB 6 straipsnį, arba nenurodant galiojančio adreso, kuriuo gavėjas galėtų pareikalauti nutraukti tokių pranešimų siuntimą.

5. 1 ir 3 dalys taikomos abonentams, kurie yra fiziniai asmenys. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad laikantis Bendrijos teisės ir taikomų nacionalinės teisės aktų būtų pakankamai apsaugoti teisėti abonentų, kurie nėra fiziniai asmenys, interesai, susiję su neprašytais pranešimais.

6. Nepažeidžiant administracinių teisės gynimo būdų, kuriuos galima numatyti taikyti, *inter alia*, pagal 15a straipsnio 2 dalį, valstybės narės užtikrina, kad fizinis arba juridinis asmuo, kuris nukentėjo dėl pagal šį straipsnį priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimų ir kuris dėl to yra teisėtai suinteresuotas tokių pažeidimų nutraukimu ar uždraudimu, įskaitant elektroninių ryšių paslaugų teikėją, saugantį savo teisėtus verslo interesus, galėtų imtis teisinių veiksmų dėl tokių pažeidimų. Be to, valstybės narės gali nustatyti konkrečias taisykles dėl sankcijų, taikytinų elektroninių ryšių

paslaugų teikėjams, kurie dėl savo aplaidumo taip pat pažeidžia pagal šį straipsnį priimtas nacionalines nuostatas.“;

duomenų šaltais susijusių paslaugų teikimo sąlygas, Komisija pasikonsultavusi su ENISA, 29 straipsnio darbo grupe ir atitinkamomis reguliavimo institucijomis gali priimti rekomendacijas.“.

8) įterpiamas šis straipsnis:

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 (Reglamento dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) priedas papildomas šiuo punktu:

„15a straipsnis

Igyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas

1. Valstybės narės nustato sankcijų už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus taikymo taisykles ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Nustatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos bei atgrasomosios ir gali būti taikomos pažeidimų laikotarpiu net ir tais atvejais, jei padėtis vėliau buvo ištaisyta. Valstybės narės ne vėliau kaip iki ... (*) praneša Komisijai apie šias nuostatas ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms poveikį turinčius pakeitimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir tam tikrais atvejais kitos nacionalinės įstaigos turėtų įgaliojimus nutraukti 1 dalyje nurodytus pažeidimus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga nacionalinė institucija ir, kai tinka, kitos nacionalinės įstaigos turėtų visus būtinus įgaliojimus ir išteklių tyrimui atlikti, įskaitant galimybę gauti visą reikiamą informaciją, būtiną pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų vykdymui stebėti ir užtikrinti.

4. Siekiant užtikrinti veiksmingą tarpvalstybinį bendradarbiavimą užtikrinant pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės aktų vykdymą ir sukurti suderintas su tarpvalstybiniais

„17. 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) 13 straipsnis (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).“.

4 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip ... priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės ir administracinius aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai šių priemonių tekstus.

Jos taiko šias nuostatas nuo ....

Valstybės narės, tvirtindamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

(*) 4 straipsnio 1 dalyje nurodyta data.

6 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta,...

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

...

Tarybos vardu
Pirmininkas

...

_____

I PRIEDAS

„I PRIEDAS

10 STRAIPSNYJE (IŠLAIDŲ KONTROLĖ), 29 STRAIPSNYJE (GALIMYBĖ NAUDOTIS PAPILDOMOMIS PRIEMONĖMIS) IR 30 STRAIPSNYJE (PALANKESNIŲ SĄLYGŲ PAKEISTI PASLAUGŲ TEIKĖJĄ SUDARYMAS) NURODYTŲ PRIEMONIŲ IR PASLAUGŲ APIBŪDINIMAS**A dalis 10 straipsnyje nurodytos priemonės ir paslaugos**

a) Detalios sąskaitos

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos, laikydamosi atitinkamų įstatymų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos reikalavimų, galėtų nustatyti sąskaitų, kurias paskirtosios įmonės (kaip nustatyta 8 straipsnyje) nemokamai teikia vartotojams, pagrindinį detalizavimo lygį, kad jie galėtų:

i) patikrinti ir kontroliuoti mokesčius už naudojamą viešuoju telefono ryšio tinklu fiksuotoje vietoje ir (arba) už susijusias viešai prieinamas telefono ryšio paslaugas ir

ii) tinkamai stebėti ryšių paslaugų naudojimą ir išlaidas ir taip galėtų pakankamai gerai kontroliuoti savo sąskaitas.

Tam tikrais atvejais taikant pagrįstus tarifus arba nemokamai, abonentams gali būti pasiūlyta sąskaitą papildomai detalizuoti.

Nemokami skambinančio abonto skambučiai, įskaitant skambučius į pagalbos linijas, neprivalo būti pateikiami tokio abonto detalioje sąskaitoje.

b) Atrankinis siunčiamų skambučių ar padidinto tarifo SMS ar MMS (daugialypės terpės žinučių) blokavimas nemokamai t. y. priemonė, kuria abonentas gali, paprašęs paskirtosios įmonės, kuri teikia telefono ryšio paslaugas, nemokamai blokuoti siunčiamus nustatytų rūšių skambučius ar padidinto tarifo SMS ar MMS arba skambučius į tam tikrus numerius.

c) Išankstinio apmokėjimo sistemos

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtosios įmonės teiktų vartotojams galimybę sumokėti už prisijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo ir už viešai prieinamas telefono ryšio paslaugas išankstinio apmokėjimo būdu.

d) Prijungimo mokesčio mokėjimas dalimis

Valstybės narės turi užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų reikalauti, kad paskirtosios įmonės leistų vartotojams dalimis sumokėti mokesčių už prisijungimą prie viešojo telefono ryšio tinklo.

e) Sąskaitų neapmokėjimas

Valstybės narės turi leisti taikyti tam tikras proporcingas, nediskriminuojančias ir skelbiamas priemones, kai neapmokamos pagal 8 straipsnį paskirtų įmonių telefono sąskaitos. Šiomis priemonėmis turi būti užtikrinama, kad abonentai iš anksto būtų tinkamai įspėjami apie galimą paslaugos teikimo nutraukimą arba atjungimą nuo tinklo. Išskyrus sukčiavimo atvejus, nuolatinį vėlavimą apmokėti sąskaitas ar sąskaitų neapmokėjimą, šios priemonės turi užtikrinti, kiek tai techniškai įmanoma, kad paslaugos nutraukimas būtų taikomas tik tai paslaugai. Nuo tinklo už sąskaitų neapmokėjimą turėtų būti atjungiamas tik po to, kai abonentas apie tai tinkamai įspėjamas. Prieš visišką atjungimą valstybės narės gali leisti tam tikrą laiką teikti tam tikras paslaugas, kai abonentui leidžiami tik tokie skambučiai, už kuriuos nereikia mokėti (pavyzdžiui, numeriu „112“).

B dalis 29 straipsnyje nurodytos priemonės sąrašas

a) Toninis numerio rinkimas arba DTMF (dvigubo tono daugiadažnis veikimas)

t. y. viešuoju ryšių tinklu ir (arba) viešosiomis telefono ryšio paslaugomis remiamas DTMF tonų, apibrėžtų standarte ETSI ETR 207, naudojimas perduodant signalus nuo galinio iki galinio taško visame tinkle tiek vienos valstybės narės viduje, tiek tarp valstybių narių.

b) Linijos, iš kurios skambinama, nurodymas

t. y. prieš sujungiant, asmeniui, kuriam skambinama, parodomas skambinančiojo numeris.

Galimybė naudotis šia priemone suteikiama laikantis atitinkamų teisės aktų dėl asmens duomenų ir privatumo apsaugos, visų pirma Direktyvos 2002/58/EB (Direktyvos dėl privatumo ir elektroninių ryšių).

Kiek techniškai įmanoma, operatoriai turėtų perduoti duomenis ir signalus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos nurodyti linijos, iš kurios skambinama, numerį ir užtikrinti toninį numerio rinkimą skambinant į kitas valstybes nares.

C dalis 30 straipsnyje nurodytų numerio perkeliavimo nuostatų įgyvendinimas

Reikalavimas, kad visi nacionaliniame numeracijos plane nurodytus numerius turintys abonentai, kurie to pageidauja, galėtų išlaikyti savo numerį (-ius) nepriklausomai nuo paslaugą teikiančios įmonės, taikomas:

a) geografinių numerių atveju – konkrečioje vietoje, ir

b) negeografinių numerių atveju – bet kurioje vietoje.

Ši dalis netaikoma numerių perkėlimui tarp tinklų, teikiančių paslaugas fiksuotoje vietoje, ir judriojo ryšio tinklų.

II PRIEDAS

PAGAL 21 STRAIPSNĮ (INFORMACIJOS SKAIDRUMAS IR SKELBIMAS) SKELBTINA INFORMACIJA

Nacionalinė reguliavimo institucija pagal 21 straipsnį turi užtikrinti, kad šiame priede nurodyta informacija būtų skelbiama. Kad vartotojai galėtų rinktis remdamiesi informacija, nacionalinė reguliavimo institucija turi nustatyti, kokią informaciją turi skelbti viešuosius telefono ryšio tinklus ir (arba) viešai prieinamas telefono ryšio paslaugas teikiančios įmonės ir kokią informaciją turi skelbti pati nacionalinė reguliavimo institucija.

1. Įmonės (-ių) pavadinimas (-ai) ir adresas (-ai)

t. y. įmonių, teikiančių viešuosius ryšių tinklus ir (arba) viešąsias telefono ryšio paslaugas, pavadinimai ir jų pagrindinės buveinės adresasai.

2. Teikiamų paslaugų apibūdinimas**2.1. Teikiamų paslaugų apimtis**

2.2. Standartiniai tarifai nurodant suteiktas paslaugas ir kiekvieną tarifo elementą (pvz., prisijungimo mokesčiai, visų rūšių mokesčiai už naudojimąsi, techninės priežiūros mokesčiai), įskaitant išsamią informaciją apie taikomas standartines nuolaidas ir specialias ar tikslines tarifų schemas ir visus papildomus mokesčius, taip pat įtraukiamos su galiniais įrenginiais susijusios sąnaudos.

2.3. Kompensacijų ir sumokėtų sumų grąžinimo politika, įskaitant konkrečią informaciją apie siūlomas kompensavimo ir sumokėtų sumų grąžinimo schemas.

2.4. Teikiamos priežiūros paslaugų rūšys.

2.5. Standartinės sutarčių sąlygos, įskaitant, kai tinka, minimalų sutarties galiojimo laikotarpį, sutarties nutraukimą bei su numerių perkeliamumu ir kitais identifikatoriais susijusias procedūras ir tiesioginius mokesčius.

3. Ginčų sprendimo mechanizmai, įskaitant pačios įmonės sukurtus mechanizmus.

4. Informacija apie teises, susijusias su universaliosiomis paslaugomis, įskaitant tam tikrais atvejais I priede nurodytas priemones ir paslaugas.

III PRIEDAS

PASLAUGOS KOKYBĖS PARAMETRAI

11 ir 22 straipsniuose nurodyti paslaugos pateikimo laikas ir paslaugos kokybės parametrai, apibūdinimai ir matavimo metodai

Įmonei, paskirtai teikti prieigą prie viešojo ryšių tinklo

Parametras (1 pastaba)	Apibūdinimas	Matavimo Metodas
Pirmo sujungimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų kiekis vienoje prieigos linijoje	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Gedimų šalinimo trukmė	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Įmonei, paskirtai teikti viešąsias telefono paslaugas

Parametras	Apibūdinimas	Matavimo Metodas
Skambučio sujungimo trukmė (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Atsakymo trukmė teikiant informacijos apie abonentus teikimo paslaugas	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Veikiančių taksofonų, iš kurių skambinant mokama monetomis ir kortele, dalis	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Skundai dėl sąskaitų teisingumo	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Nesėkmingų skambučių dalis (2 pastaba)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

ETSI EG 202 057-1 versijos numeris yra 1.2.1 (2005 m. spalio mėn.).

1 pastaba

Parameters should allow for performance to be analysed at a regional level (i.e. no less than level 2 in the Nomenclature of Territorial Units for Statistics (NUTS) established by Eurostat).

2 pastaba

Valstybės narės gali nuspręsti nereikalauti naujausios informacijos, susijusios su šiais dviem parametrais, jei turima įrodymų, kad šiose dviejose srityse rezultatai yra patenkinami.“

II PRIEDAS

„VI PRIEDAS

SKAITMENINĖS VARTOTOJŲ ĮRANGOS SĄVEIKA, NURODYTA 24 STRAIPSNYJE**1. Įprastas kodavimo algoritmas ir laisvas priėmimas**

Visa vartotojams skirta įranga įprastiems skaitmeniniams televizijos signalams priimti (t. y. transliavimas antžemine, kabeline ar palydovine perdavimo sistema, kuri visų pirma skirta fiksuotam priėmimui, pavyzdžiui, DVB-T, DVB-C arba DVB-S), parduodama, nuomojama ar kitaip teikiama Bendrijoje, galinti iškoduoti skaitmeninius televizijos signalus, turi galėti:

- leisti iškoduoti tokius signalus bendruoju Europos kodavimo algoritmu, kurį administruoja pripažinta Europos standartų organizacija, šiuo metu – ETSI,
- rodyti ekrane aiškiai perduotus signalus, jei tais atvejais, kai įranga yra nuomojama, nuomininkas laikosi atitinkamo nuomos susitarimo.

2. Analoginių ir skaitmeninių televizorių sąveika

Visi analoginiai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 42 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą, atitinkantį pripažintos Europos standartų organizacijos standartus, pavyzdžiui, CENELEC EN 50 049-1:1997 standartą, per kurį galima paprastai prijungti periferinę įrangą, ypač papildomus dekoderius ir skaitmeninius imtuvus.

Visi skaitmeniniai televizoriai su integruotu ekranu, kurio įstrižainė didesnė kaip 30 cm, parduodami ar nuomojami Bendrijoje, turi turėti bent vieną atviros sąsajos lizdą (kurio standartą nustatė pripažinta Europos standartų organizacija arba kuris atitinka tos organizacijos standartus, arba kuris atitinka visoje pramonės šakoje taikomas specifikacijas), pavyzdžiui, DVB paprastą sąsajos jungtį, per kurią galima paprastai prijungti periferinę įrangą ir kuri gali perduoti visus skaitmeninės televizijos signalų elementus, įskaitant informaciją apie interaktyvias ir tam tikromis sąlygomis prieinamas paslaugas.“

TARYBOS MOTYVŲ PAREIŠKIMAS

I. ĮVADAS

2007 m. lapkričio mėn. Komisija priėmė pasiūlymą ⁽¹⁾ dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, iš dalies keičiančios Direktyvą 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis, Direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje ir Reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje. 2007 m. lapkričio 29 d. šis pasiūlymas buvo pateiktas Tarybai.

2008 m. rugsėjo 24 d. Europos Parlamentas priėmė pirmojo svarstymo nuomonę.

Regionų komitetas nuomonę priėmė 2008 m. birželio 19 d. ⁽²⁾

Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas nuomonę priėmė 2008 m. gegužės 29 d. ⁽³⁾

2008 m. lapkričio 6 d. Komisija priėmė iš dalies pakeistą pasiūlymą.

2009 m. vasario 16 d. Taryba priėmė bendrąją poziciją.

II. TIKSLAS

Pasiūlyme dėl direktyvos, kuris yra vienas iš trijų siūlomų dokumentų, skirtų su elektroninių ryšių tinklus ir paslaugas reglamentuojančios ES sistemos peržiūrai, siūloma iš dalies keisti trijų teisės aktų tekstus: Direktyvos 2002/22/EB, vadinamos „Universaliųjų paslaugų direktyva“, Direktyvos 2002/58/EB, vadinamos „Privačiojo gyvenimo arba e. privatumo direktyva“, ir Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje.

Pasiūlyme dėl Universaliųjų paslaugų direktyvos Komisija siekia pakeitimų keturiose jos nurodytose pagrindinėse srityse, būtent: skaidrumo ir paslaugų gavėjams skirtos informacijos skelbimo, galimybių neigaliams paslaugų gavėjams naudotis paslaugomis gerinimo, skubios pagalbos iškvietimo bei galimybių naudotis telefono numeriu „112“ ir bazinio sujungimo galimybių bei paslaugų kokybės („tinklo neutralumo“) srityse.

Komisijos pasiūlyme dėl e. privatumo direktyvos nagrinėjami visų pirma šie klausimai: siekiama užtikrinti, kad vartotojai būtų informuojami, jei pažeidus tinklo saugumą kilo pavojus asmens duomenų saugumui, nustatyti didesnę operatorių ir nacionalinių reguliavimo institucijų atsakomybę už visų elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų saugumą bei vientisumą, stiprinti kompetentingų institucijų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, visų pirma kovojant su nepageidaujama elektroniniais komerciniais pranešimais, paaiškinti ES taisyklių taikymą duomenų rinkimo ir atpažinimo naudojant viešuosius elektroninių ryšių tinklus priemonėms.

Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje iš dalies keičiamas siekiant sustiprinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą ir taisyklių taikymo stebėseną taikant galiojantį tame reglamente nustatytą Bendrijos mechanizmą.

⁽¹⁾ Dok. COM (2007) 698 galutinis.

⁽²⁾ OL C 257, 9.10.2008, p. 51.

⁽³⁾ OL C 224, 30.8.2008, p. 50.

III. BENDROSIOS POZICIJOS ANALIZĖ

Bendros pastabos

Į bendrąją poziciją pažodžiui, iš dalies arba iš esmės įtraukta daugelis Europos Parlamento pirmuoju svarstymu priimtų pakeitimų (iš viso 87 iš 155). Jais patobulinamas arba patikslinamas siūlomos direktyvos tekstas. Tačiau kiti pakeitimai į bendrąją poziciją neįtraukti, nes Taryba nusprendė, kad jie nereikalingi ar nepriimtini arba, tam tikrais atvejais, kadangi buvo išbrauktos arba visiškai perrašytos pirminio Komisijos pasiūlymo nuostatos. Taryba visų pirma pabrėžė, kad būtina atidžiai išnagrinėti pasiūlymus siekiant išlaikyti tinkamą proporcingumo ir subsidiarumo pusiausvyrą, taip pat išvengti bereikalingos naštos atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms ar atitinkamos įmonės, kartu užtikrinant konkurenciją bei naudą galutiniams naudotojams.

Taryba, kaip ir Europos Parlamentas, pasirinko metodą, kuriuo siekiama pabrėžti galimybių neigaliems naudotojams naudotis paslaugomis gerinimo svarbą. Taryba taip pat pritaria Europos Parlamento nuomonei dėl konkretaus straipsnio dėl suderintų numerių, skirtų suderintoms socialinėms paslaugoms, net jei Tarybos pasirinktas išsamumo lygis nevisiškai atitinka tą, kurį siūlo Parlamentas.

Bendro pobūdžio skirtumas palyginti su Komisijos pasiūlymu yra susijęs su komitologijos klausimu ir nuorodomis į instituciją. Kitas bendro pobūdžio skirtumas, šįkart palyginti su Europos Parlamento pozicija, yra susijęs su nuorodomis į turinį. Abiem atvejais jų skaičius kuo labiau sumažintas.

Be to, Taryba įrašė arba iš dalies pakeitė tam tikras nuostatas, kad paaiškintų teksto tikslus ir jų įgyvendinimą.

Konkrečios pastabos

Tarybos bendroji pozicija iš esmės atitinka Europos Parlamento poziciją. Svarbiausi punktai, dėl kurių Taryba pasirinko kitą požiūrį, nei Europos Parlamentas ar Komisija, išdėstyti toliau.

1) *Sutartys*

Taryba pritarė pagrindinėms Komisijos pasiūlymų nuostatoms, tačiau, kaip ir Europos Parlamentas, mano, kad būtina patikslinti nuostatą dėl sutartyse teiktinos informacijos išsamumo, visų pirma dėl paslaugų kokybės parametrų, vartotojams teikiamų paslaugų ir minimalaus sutarties galiojimo laikotarpio sąlygų, taikomų akcijų metu.

2) *Paslaugų kokybė*

Pagrindinis Tarybos svarstytas klausimas susijęs su tuo, koku mastu ir būdu Komisija gali įsikišti. Pasirinktas požiūris, kad reikia palikti nacionalinėms reguliavimo institucijoms nustatyti būtiniausios paslaugų kokybės reikalavimus, taikomus įmonėms, teikiančioms viešųjų ryšių tinklų paslaugas.

3) *Pranešimai apie saugumo pažeidimus.*

Taryba nuodugniai išnagrinėjo pranešimų apie saugumo pažeidimus klausimą. Ji pasirinko požiūrį, pagal kurį visuomenei prieinamų elektroninių ryšių paslaugų teikėjui leidžiama įvertinti pažeidimo rimtumą ir būtinybę pranešti nacionalinei reguliavimo institucijai ir (arba) atitinkamam abonentui,

priešingai nei Europos Parlamentas, kuris nenorėtų palikti šio įvertinimo vien tik paslaugų teikėjo nuožiūrai ir pageidautų numatyti visais atvejais privalomą pranešima nacionalinei reguliavimo institucijai, taip pat informacijos apie pažeidimus skelbimą. Kad užtikrintų tinkamą suderinimo lygį, Taryba numato valstybėms narėms pareigą užtikrinti, kad nacionalinės reguliavimo institucijos galėtų pateikti išsamias taisykles, susijusias su aplinkybėmis, forma ir procedūromis, taikomomis informavimo ir pranešimų apie asmens duomenų saugumo pažeidimus reikalavimams.

Tarybos pozicija dėl Europos Parlamento pakeitimų

Taryba visiškai, iš dalies arba iš esmės pritarė 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 15, 16, 19, 20, 24, 32, 36, 37, 38, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 55, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 82, 84, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 95, 99, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 118, 119, 129, 131, 132, 138, 141, 144, 149, 150, 151, 152, 165, 180, 181, 182, 188, 189, 192, 193 ir 194 pakeitimams.

Taryba nepritarė 1, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 35, 39, 40, 41, 42, 43, 50, 52, 54, 56, 57, 58, 59, 69, 83, 88, 92, 93, 96, 97, 98, 100, 101, 114, 115, 116, 117, 120, 122, 124, 125, 127, 128, 133, 135, 136, 137, 139, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 157, 163, 166, 174, 183, 184, 185, 186, 187 ir 190 pakeitimams.

IV. IŠVADOS

Taryba mano, kad bendrojoje pozicijoje pateikiamas subalansuotas priemonių paketas, kuriuo bus prisidėta siekiant skatinti konkurenciją, stiprinti vidaus rinką ir ginti piliečių interesus.

Bendroji pozicija leistų užtikrinti, kad vartotojų teisės ir toliau būtų svarbi šiame sektoriuje vykdomos reguliavimo politikos sritis. Tai leistų, be kita ko, išlaikyti tinkamą proporcingumo ir subsidiarumo pusiausvyrą, taip pat išvengti bereikalingos naštos atitinkamoms nacionalinėms reguliavimo institucijoms ar atitinkamos įmonėms, kartu užtikrinant konkurenciją bei naudą galutiniams naudotojams.

Taryba tikisi konstruktyvių diskusijų su Europos Parlamentu, kad direktyva būtų priimta kuo greičiau.
